

Gazeta 12 Politechniki

(72)
grudzień 1999

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej

Piąty Program Ramowy UE - s. 2

Ogólnopolski Zjazd Chemików - s. 4

Z obrad Senatu - s. 6

Konferencje i Sympozja - s. 14

Info Kurier Samorządu Studentów - s. 20

Paralotniowa wyprawa do Włoch - s. 21

Kiedy przychodzisz...

5. PROGRAM RAMOWY 1999 - 2002

Dnia 4 września 1999 roku weszła w życie decyzja Rady Stowarzyszenia między Unią Europejską i Polską o uczestnictwie Polski w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej. Polscy naukowcy uczestniczyć więc będą w największym europejskim i światowym programie badań naukowych, dysponującym w latach 1999 - 2002 budżetem blisko 15 mld euro.

Podjęcie tej decyzji przez Radę Stowarzyszenia możliwe było m. in. dzięki zakończeniu przeglądu

porównawczego polskiego prawa z dorobkiem prawnym "Wspólnot europejskich" (tzw. *acquis communautaire*) w obszarze nauki i badań.

Informacje o 5. PR są upowszechniane przez punkty kontaktowe, które dofinansowuje KBN. Krajowy Punkt Kontaktowy został utworzony przy Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie (koordynator: dr Andrzej Siemaszko). W drodze konkursu wniosków wybrano również 24 regionalne i branżowe punkty kontaktowe.

Marta Olejnik

Otwarcie 5. Programu UE w Komitecie Badań Naukowych 21 października 1999 r.

Nazdjęciu od lewej:
dr Tadeusz Zaleski - dyr. Dep. Informacji i Promocji w KBN,
prof. Andrzej Wiszniewski - Minister Nauki - Przewodniczący KBN,
prof. Jerzy Buzek - Prezes Rady Ministrów,
Philippe Busquin - Komisarz Unii Europejskiej

Fot. własna

Gdy pierwsza gwiazdka załśni na niebie,
kiedy za stołem razem zasiądziemy,
gdy siano zaszeleści pod białym obrusem,

gdy rozśpiewają się chóry anieli,
gdy zapach jedliny rozejdzie wkoło,
gdy zabrzmią słowa znanej kolędy ...

... kiedy opłatkiem się polamiemy,
nadejdzie czas wyjątkowy,
czas świąty...

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności w Nowym 2000 Roku
Czytelnikom "GP"

życzy Redakcja

Podstawowe informacje o 5. Programie Ramowym Unii Europejskiej

Piąty Program Ramowy Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej w latach 1998-2002 jest najważniejszym elementem wspierania międzynarodowej współpracy naukowej w Europie. W programie tym Polska jest pełnoprawnym partnerem, co oznacza możliwość uczestniczenia zespołów polskich w międzynarodowych konsorcjach, powstających w celu rozwiązania problemów technologicznych i społeczno-ekonomicznych, występujących w Europie. Takie zidentyfikowanie problemu i zaproponowanie sposobu jego rozwiązania to klucz do sukcesu w 5-tym PR.

Struktura 5-go PR zawiera 4 programy tematyczne i 3 programy horyzontalne, przy czym wydzielono również środki na badania w dziedzinie energii jądrowej oraz na Europejskie Centrum Badawcze. Całkowity budżet 14,96 mld euro został podzielony następująco (w nawiasach podano oficjalne akronimy):

programy tematyczne:	
· Poprawa jakości życia i gospodarowania żywymi zasobami (LIFE)	16%
· Tworzenie przyjaznego społeczeństwa informacyjnego (ITS)	24%
· Promocja konkurencyjnego i zrównoważonego wzrostu (GROWTH)	18%
· Energia, środowisko i zrównoważony rozwój (EESD)	14%
programy horyzontalne:	
· Utwierdzenie międzynarodowej roli wspólnotowych badań naukowych (INCO 2)	3%
· Promocja innowacji oraz udziału małych i średnich przedsiębiorstw (INNOVATION/SME)	2%
· Wzrost ludzkiego potencjału badawczego (IMPROVING)	9%
oraz	
· Badania w dziedzinie energii jądrowej	7%
· Wsparcie Europejskiego Centrum Badawczego	7%

Jak widać programy tematyczne nie definiują dziedzin naukowych, w których badania będą finansowane, lecz cele, którym te badania powinny służyć. Zakres programów tematycznych jest jednak tak sformułowany, że znaleźć w nich mogą miejsce prace z prawie wszystkich dziedzin techniki, wielu obszarów badań podstawowych, nauk biologicznych i medycyny, a nawet nauk społecznych i humanistycznych.

Przystępując do badań w ramach 5-go programu ramowego należy więc w zasadzie nie uwzględniać tradycyjnego podziału na dziedziny nauki i specjalności, a raczej poszukiwać zastosowań swoich badań tak, aby mieściły się w zakresie jednej z akcji kluczowych, czyli też obszarze któregoś z programów horyzontalnych. Należy również mieć na uwadze, że struktura programu, rodzaje akcji i projektów oraz stosowane priorytety będą poddawane ciągłej ocenie i modyfikowane. Dlatego w czasie trwania 5-go Programu Ramowego okresowo ogłaszane są zaproszenia do składania wniosków (call for proposals) w różnych programach tematycznych i różnych

typach projektów. Termin zakończenia konkursu wyznaczany jest z reguły 3 miesiące po ogłoszeniu, chociaż w niektórych akcjach, zwykle o charakterze bardziej ogólnym, wniosek można składać w dowolnym czasie, w trakcie trwania Programu. Zaproszenia do składania wniosków w dniu ogłoszenia umieszczone są pod adresem:

<http://www.cordis.lu/fp5/src/calls.htm>.
Nie należy jednak czekać na formalne ogłoszenie zaproszenia do składania wniosków i dopiero po tym zacząć przygotowywanie propozycji. Zacząć trzeba znacznie wcześniej, praktyka pokazuje, że trzymiesięczny okres to za mało na jego przygotowanie, ponieważ wszystkie projekty muszą być wykonywane przez kilku partnerów z różnych krajów. Należy więc zorganizować, lub na początek lepiej przyłączyć się do grupy, nazywanej konsorcjum, która ma realizować dany projekt. Nie należy poszukiwać partnerów, którzy prowadzą identyczne badania, a raczej takich, których badania w ramach realizowanego projektu będą uzupełniać nasze. Uczestnikiem projektu w ramach 5-go PR może być każda osoba prawna (wyższa uczelnia, instytut badawczy, firma, organizacja), mająca siedzibę w kraju UE lub w kraju uczestniczącym w 5-tym PR (tzn. wpłacającym składkę). Kraje uczestniczące w 5-tym PR (oprócz krajów UE) to: Bułgaria, Czechy, Cypr, Estonia, Islandia, Izrael, Lichtenstein, Litwa, Łotwa, Norwegia, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Węgry. Zespoły z pozostałych krajów mogą uczestniczyć w projektach pod warunkiem samodzielnego finansowania, Unia Europejska nie wspomaga ich udziału.

5-ty Program Ramowy przewiduje kilka rodzajów działalności. Do najważniejszych należą tzw. projekty współfinansowane, do których można zaliczyć:

- projekty badawczo-rozwojowe,
 - projekty wdrożeniowe,
 - projekty mieszane,
 - projekty kooperacyjne CRAFT dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- Projekty badawczo-rozwojowe są najbardziej zbliżone do projektów badawczych, finansowanych przez KBN. Ich celem jest opracowanie nowych technologii lub wyrobów, albo też udoskonalenie już istniejących. Celem projektów wdrożeniowych jest natomiast opracowanie zastosowań dla istniejących technologii, czy wyrobów. Rozróżnienie to może okazać się czasem niezbyt wyraźne, dlatego możliwa jest realizacja projektów o charakterze mieszanym. Projekty kooperacyjne CRAFT dla małych i średnich przedsiębiorstw to szansa na zdobycie funduszy, umożliwiających MŚP zlecenie wykonania badań, które pozwolą m.in. na rozwinięcie nowych technologii.

Minimalna ilość partnerów w projektach badawczo-rozwojowych, wdrożeniowych i mieszanych to dwie organizacje z:

- różnych krajów UE,
- jedna z kraju UE i jedna z kraju stowarzyszonego,

- jedna z kraju UE, jedna z kraju stowarzyszonego i jedna z kraju trzeciego.

Ze względu na fakt, że projekt powinien posiadać tzw. „wymiar europejski”, należy jednak dążyć do zwiększenia ilości partnerów. W projekcie CRAFT powinny uczestniczyć co najmniej 3 MŚP, z co najmniej 2 krajów UE lub jednego kraju UE i jednego kraju stowarzyszonego.

Oprócz projektów współfinansowanych możliwe jest dofinansowanie:

- projektów koordynujących,
- szkoleń,
- działań towarzyszących.

Projekty koordynujące mają na celu wspieranie kontaktów, wymianę informacji, koordynowanie tematyki badań oraz działań normalizacyjnych. Organizacja sieci tematycznych jest jednym z przykładów działań w tym projekcie. Szkolenia to przede wszystkim szeroko rozbudowany system stypendiów im. Marii Curie, zarówno dla indywidualnych osób jak i instytucji, które chcą otrzymywać fundusze w celu kształcenia doktorantów. Działania towarzyszące służą głównie rozpowszechnianiu informacji.

Zasada współfinansowania, czyli częściowego zwrotu kosztów stosowana jest w większości projektów. Nie należy się tego przerażać, gdyż wkład zespołu badawczego może być wnoszony w postaci „aportu”, jaki stanowią koszty pracy pracowników wykonujących badania w projekcie, utrzymanie pomieszczeń, eksploatacja istniejącej aparatury. W ramach projektu dopuszczalne jest finansowanie następujących kosztów:

- robocizna (ale wyłącznie osób specjalnie zatrudnionych, np. doktoranta),
- aparatura i materiały,
- podróże,
- koszty koordynacji projektu,
- koszty ochrony własności intelektualnej,
- koszty podwykonawców i innych usług zewnętrznych,
- narzuty.

Dokładniejsze omówienie zasad finansowania projektów przekraczających ramy tego opracowania. Zostaną one szczegółowo wyjaśnione w następnym numerze Gazety PR.

Należy na zakończenie wspomnieć, że Komitet Badań Naukowych w Uchwale 25/99 z 15 września 1999 r. zagwarantował dodatkowe wsparcie dla polskich zespołów, które uzyskały finansowanie projektów z funduszy UE. Umożliwia to, np. rozliczenie honorariów osób pracujących w projekcie i jest wyrazem wagi, jaką do uczestniczenia zespołów polskich w programach międzynarodowych przykładają KBN. W dyskusjach kulturalnych już mówi się o 6-tym Programie Ramowym, a więc ten sposób finansowania badań będzie kontynuowany, co nie jest dziwne, gdyż jest on zgodny z celami Unii Europejskiej. Jeżeli więc szybciej nauczymy się korzystać z tych form wspierania badań naukowych, tym większe odniesiemy korzyści.

Andrzej Sobkowiak

XLII ZJAZD NAUKOWY

Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego w Rzeszowie

U schyłku kończącego się XX wieku, XLII Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego odbył się w Rzeszowie, w dniach 6-10 września 1999 r. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był dr hab. inż. Jan Kalembski, prof. PRz, a Komitetu Naukowego - prof. dr hab. Stanisław Kopacz. Dla środowiska chemików rzeszowskich skupionych na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej było to ogromne i ważne wydarzenie. Rzeszów po raz pierwszy w 80-letniej historii PTChem gościł chemików z całego kraju i z zagranicy, a różnorodność prezentowanej tematyki naukowej wymagała szczególnych przedsięwzięć. Obrady Zjazdu prowadzono w 11 sekcjach naukowych, poświęconych chemii analitycznej, chemii nieorganicznej, chemii organicznej, chemii środowiska, chemii i technologii polimerów, dydaktyce chemii, elektrochemii, forum młodych, technologii chemicznej, inżynierii chemicznej, materiałom wysokoenergetycznym oraz trzem mikrosymposiumom: komputery w badaniach i nauczaniu chemii, modelowanie struktury i właściwości polimerów, związki krzemooorganiczne. Obrady naukowe toczyły się w Rzeszowie, a także w ramach sesji wyjazdowej, poświęconej związkom krzemooorganicznym - w Nowej Sarzynie.

Udział w Zjeździe wzięło ok. 1000 osób, w tym ok. 60 gości zagranicznych z następujących krajów: Anglii, Austrii, Danii, Czech, Litwy, Rosji, Słowacji, Ukrainy, USA i Włoch. Najliczniej reprezentowane były sekcje chemii nieorganicznej i organicznej, technologii chemicznej i technologii polimerów. Poziom merytoryczny przedstawionych prac, jak również prowadzonych dyskusji, uczestnicy Zjazdu ocenili bardzo wysoko.

Nieodłącznymi elementami Zjazdu były wystąpienia programowe prezesów PTChem i SITPChem oraz wyróżnienie najwybitniejszych chemików z kraju i z zagranicy członkostwem honorowym i medalami. Prezes PTChem, prof. Jerzy Konarski zwrócił uwagę na potrzebę konsolidacji środowiska chemicznego, jego dalszy intensywny rozwój, a także propagowanie i rozwijanie współpracy na arenie krajowej i zagranicznej prowadzącej do dalszego rozwoju polskiej chemii. Prezes SITPChem, mgr inż. Jerzy Kropiwnicki nawiązał natomiast do roli polskiego przemysłu w gospodarce narodowej oraz określił perspektywę jego dalszego rozwoju i rolę inżyniera w tym procesie.

Otwarcie Zjazdu zaszczyli m.in.: Wicewojewoda Podkarpacki - mgr Wiesław Różycki, Wiceprzewodniczący Zarządu Województwa Podkarpackiego - mgr inż. Jan Tomaka, prezydent Miasta Rzeszowa - dr inż. Andrzej Szlachta a także prof. Tadeusz Markowski - rektor Politechniki Rzeszowskiej i prof. Włodzimierz Bonusiak - rektor WSP w Rzeszowie. Przemysł reprezentował mgr inż. Władysław Piłat - dyrektor Zakładów „Organika Sarzyna” w Nowej Sarzynie.

Podczas Zjazdu wręczono dyplomy, medale i nagrody. Członkostwo honorowe PTChem otrzymali: prof. Nicolai Plate z Rosyjskiej Akademii Nauk z Moskwy, prof. Janet Osteryoung z North Carolina State University z USA, prof. Zbigniew Galus z Uniwersytetu Warszawskiego.

Medal im. Kostaneckiego za wybitne osiągnięcia w zakresie chemii organicznej otrzymał prof. Gotfryd Kupryszewski z Uniwersyte-

tu Gdańskiego, Medal im. Zawadzkiego za wybitne osiągnięcia w zakresie chemii fizycznej - prof. Andrzej Ziabicki z Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, Medal im. Harabaszewskiego za wybitne osiągnięcia w dydaktyce chemii - dr Maria Pietruszewska z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Odnaki Honorowe PTChem otrzymali: prof. Wiesław Wojnowski z Politechniki Gdańskiej, dr hab. Romuald Piosik, prof. UG z Uniwersytetu Gdańskiego, dr hab. Marek Tkacz z Instytutu Chemii Fizycznej PAN w Warszawie, dr Romuald Grobelny z Uniwersytetu Wrocławskiego. SITPChem przyznało Medal Świątosławskiego dla dyrektora Zakładów „Organika Sarzyna” - Władysława Piłata oraz Srebrną Oznakę Honorową NOT dla dr hab. inż. Mieczysława Kucharskiego, prof. PRz - dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej.

Zarówno PTChem jak i SITPChem wyróżniły najlepsze prace dyplomowe, zrealizowane w 1988 roku przez studentów kończących wyższe studia chemiczne. W pierwszym dniu Zjazdu odbyło się także Walne Zgromadzenie członków PTChem, na którym przedstawiono m.in. sprawozdanie za rok ubiegły, sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej oraz sprawozdania przedstawicieli Rad Redakcyjnych - Polish Journal of Chemistry, Wiadomości Chemicznych i Orbitala. Ponadto odbyły się posiedzenia Zarządu Głównego PTChem i SITPChem, posiedzenie wspólne tych Zarządów oraz ze-

Otwarcie Zjazdu PTChem i SITPChem, Rzeszów, 6.09.1999 r. Zespół Sal Wykładowych PRz. Od prawej - I rząd: prof. prof. V. Simanek - prezes Czeskiego Towarzystwa Chemicznego, J. Konarski (UAM) - prezes PTChem, W. Brzyska (UMCS) - wiceprezes PTChem, W. Suski (Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN, Wrocław) - przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Fizycznego; II rząd: Małgorzata Galus, prof. prof. Z. Galus (UW), Janet Osteryoung (North Carolina State University, USA), J. Jaworski (UW) - wiceprezes PTChem, A. Sobkowiak (PRz).

Fot. M. Misiakiewicz

brane Przewodniczących Oddziałów PTChem.

Rzeszowskiemu Zjazdowi PTChem i SITPChem towarzyszyły dodatkowe imprezy, m.in.:

- I Ogólnopolskie Seminarium Sprawozdawcze KBN w Zakresie Nauk Chemicznych, w którym wziął udział m.in. Wiceprzewodniczący KBN - profesor Bogdan Marciniak oraz mgr inż. Krzysztof Szubski - Naczelnik Wydziału Nauk Chemicznych, Chemii Technicznej i Inżynierii Procesowej Departamentu Badań KBN;
- Forum Młodych, organizowane po raz pierwszy z udziałem studentów wydziałów chemicznych uczelni z Czech, Słowacji, Ukrainy i Polski;

- prezentacja Rzeszowskiego Ośrodka Chemicznego, skupionego na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej pod hasłem „Nauka i Przemysł”, impreza także organizowana po raz pierwszy podczas Zjazdu PTChem i SITPChem;
- koncert folklorystyczny „Na rzeszowską nutę”, który pomimo meczu Anglia - Polska cieszył się ok. 700-osobową frekwencją.

Dopełnieniem zjazdowych obrad były wyieczki organizowane do Łańcuta, Leżajska, Nowej Sarzyny i w Bieszczady, a także wystawa sprzętu, aparatury i literatury fachowej prezentowana przez ok. 20 firm.

Organizatorzy Zjazdu dołożyli starań, aby przebieg spotkania odbył się w miłej i spokojnej atmosferze, na co wpływ miała także słoneczna pogoda i bardzo ciepłe noce, które sprzyjały spacerom po pięknym osiedlu Politechniki Rzeszowskiej.

Należy także wspomnieć o licznych wywiadach prasowych, radiowych i telewizyjnych, co przy nieznanym zainteresowaniu mediów na co dzień sprawami polskiej chemii, było możliwością propagowania i informowania opinii społecznej o dokonaniach naszych uczonych.

Organizatorzy Zjazdu dziękują wszystkim uczestnikom za przyjazd do Rzeszowa, udział w obradach i wniesienie wielu nowych treści do referowanych tematów. Przepraszamy jednocześnie za niedociągnięcia, których przy tak licznym gronie uczestników nie udało się uniknąć. Za rok, zgodnie z zapowiedzią, spotkamy się w centrum Polski, na kolejnym Zjeździe Naukowym PTChem i SITPChem w Łodzi.

Jan Kalembski, Stanisław Kopacz

Uczestnicy Zjazdu PTChem i SITPChem przed budynkiem Klubu Plus. Od lewej - I rząd: M. Kucharski (PRz), F. Severini, M. Pegoraro, G. Severini (Milan Politechnic, Włochy), M. Kopacz (PRz), R. Grobelny (UWr); II rząd: H. Lund (Aarhus Dania), A. Sobkowiak (PRz), A. Zamojski (UW), J. Jaworski (UW) - wiceprezes PTChem, J. Konarski (UAM) - prezes PTChem, A. Ziabicki (JPPT), S. Kopacz (PRz), J. Błażejowski (UG), Y. Korenman (Woroneż, Rosja).

Fot. M. Misiakiewicz

Z kart historii

Z przyjemnością informuję Czytelników „GP”, że właśnie 1 października 1999 roku „stuknęło” Politechnice 25 lat. Warto przy tej okazji zaprezentować oficjalny dokument, na mocy którego Wyższa Szkoła Inżynierska w Rzeszowie została przekształcona w Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza. W 2000 roku uczelnia po raz pięćdziesiąty inauguruje będzie kolejny rok akademicki. Tą uroczystością właśnie zainaugurowany zostanie jej złoty jubileusz - znamienny, bo na przełomie tysiącleci.

Marta Olejnik

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 19 września 1974 roku

W SPRAWIE PRZEKSZTAŁCENIA
WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W RZESZOWIE
W POLITECHNIKĘ RZESZOWSKĄ
IMIENIA IGNACEGO ŁUKASIEWICZA

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1.
Wyższą Szkołę Inżynierską w Rzeszowie przekształca się w Politechnikę Rzeszowską imienia Ignacego Łukasiewicza, zwaną dalej „Politechniką”.

§ 2.
Zadaniem Politechniki jest prowadzenie działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej w zakresie nauk technicznych.

§ 3.
Politechnika prowadzi nauczanie systemem studiów dziennych, wieczorowych oraz zaocznych.

§ 4.
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 roku.

PREZES RADY MINISTRÓW

M. Jaroszewicz
Piotr Jaroszewicz

Kolejne posiedzenie Senatu Politechniki Rzeszowskiej odbyło się w dniu 18 listopada 1999 r. JM Rektor - prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego PRz, na stałe prof. dr. hab. inż. Marianowi Granopsowi i na czas nieokreślony dr. hab. inż. Januszowi Rakowi (WBiŚ).

Z OBRAD SENATU

Senat rozpatrzył wnioski dziekanów: Wydziału Chemicznego - o mianowanie dr. hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka oraz Wydziału Zarządzania i Marketingu - o mianowanie dr. hab. Kazimierza Rajchela, na stanowisko profesora nadzwyczajnego PRz na czas nieokreślony.

Następnie Senat podjął uchwały w sprawie:

- zasad przyjęć na studia w roku akademickim 2000/2001 oraz zasad przyjmowania na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2000-2003;
- projektu zmiany § 1 ustęp 2 Statutu Politechniki Rzeszowskiej;
- utworzenia Uniwersytetu w Rzeszowie (uchwałę ze względu na wagę zagadnienia prezentujemy obok);
- przekształcenia Zakładu Oczyszczania i Ochrony Wód na WBiŚ w Katedrę Oczyszczania i Ochrony Wód;
- zmiany nazwy Katedry Mechaniki Technicznej na WBiMiL na Katedrę Mechaniki Stosowanej i Robotyki;
- zmiany nazwy Wydziału Elektrycznego Politechniki Rzeszowskiej na Wydział Elektrotechniki i Informatyki od 1 stycznia 2000 r.

Senat wysłuchał również informacji:

- prorektora ds. nauczania - dr. hab. inż. Jerzego Potenckiego, prof. PRz o wynikach nauczania w semestrze letnim, w roku akademickim 1998/99;
- prorektora ds. nauki - dr. hab. inż. Leonarda Ziemiańskiego, prof. PRz o działalności RMSK i UCI;
- prorektora ds. ogólnych - dr. hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka, prof. PRz o wyjazdach na konferencje zagraniczne;
- dyrektora administracyjnego - mgr. inż. Janusza Burego o działalności inwestycyjnej i planach na rok 2000.

Senat ponadto powołał Komisję Dyscyplinarną dla Nauczycieli Akademickich Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 1999-2002, w skład której weszli: prof. dr hab. Stanisław Apanasiewicz (WEI), dr inż. Tadeusz Balawender (WBiMiL), dr inż. Romuald Borek (WEI), dr inż. Cecylia Heneczkowska (WCh), dr hab. inż. Jan Kalemekiewicz, prof. PRz (WCh), dr hab. inż. Mieczysław Korzyński, prof. PRz (WBiMiL), dr hab. Mieczysław Król, prof. PRz (WZiM), dr Jerzy Purc (WZiM), mgr Blanka Rybak (SPNJO), dr inż. Aleksander Starakiewicz (WBiŚ), prof. dr hab. Aleksander Szymański (WBiŚ).

Powołana Komisja ukonstytuuje się, zgodnie z § 87 pkt. 3 Statutu Politechniki Rzeszowskiej do dnia 15 grudnia 1999 r.

Następnie Senat:

- dokonał wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego uczelni za rok 1999;
- dokonał wyborów uzupełniających do Senackiej Komisji Finansów i Mienia Uczelni, w wyniku których: w miejsce mgr Marii Ludwin wybrano mgr Ilonę Bobko (SPNJO), do składu Komisji dookooptowano dr. hab. inż. Jerzego Potenckiego, prof. PRz - prorektora ds. nauczania;
- przychylił się do wniosku Rady Wydziału Elektrycznego o nadanie imion salom reprezentacyjnym wydziału, a to: Sali B107 - im. Profesora Jerzego Sozańskiego i Sali A61 - im. Docenta Romana Niedzielskiego.

W związku ze zbliżającym się okresem Świąt Bożego Narodzenia JM Rektor zwrócił się z prośbą do wszystkich członków Senatu Politechniki Rzeszowskiej o pomoc rzeczową (odzież, buty, zabawki) dla organizacji MONAR.

Anna Worosz

UCHWAŁA

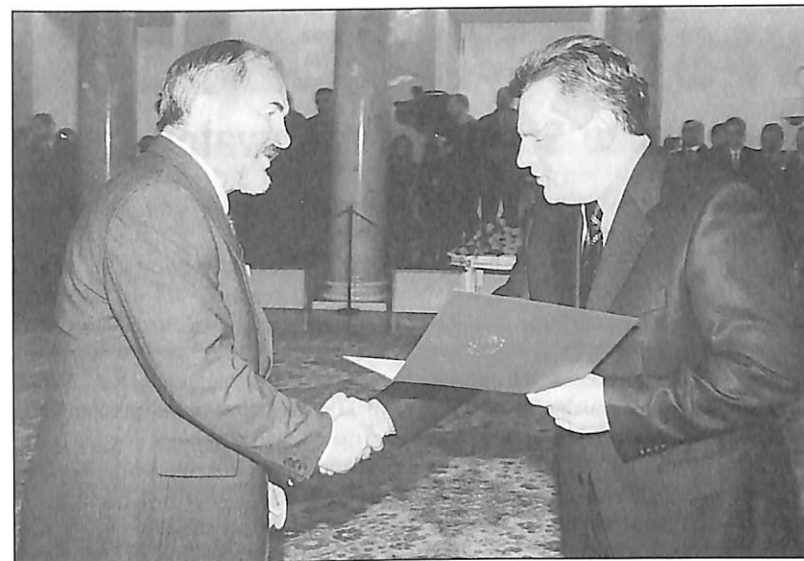
Senatu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza z dnia 18 listopada 1999 r. w sprawie utworzenia Uniwersytetu w Rzeszowie

Kierując się troską o rozwój edukacyjny społeczeństwa województwa podkarpackiego i jego oczekiwaniach w zakresie zwiększenia stopnia scholaryzacji jako podstawy szybszego rozwoju gospodarczego, jak również perspektywą rozszerzenia współpracy z uczelniami państw Euroregionu Karpackiego - Senat Politechniki Rzeszowskiej stoi na stanowisku, że powołanie Uniwersytetu w Rzeszowie jest priorytetowym przedsięwzięciem na rzecz umocnienia cywilizacyjnej pozycji południowo - wschodniej Polski, godnej polskiej racji stanu.

Senat, uwzględniając dystans dzielący Podkarpacie od innych regionów w kraju zarówno pod względem edukacyjnym jak i gospodarczym oraz znaczenie i tradycję wyższego szkolnictwa technicznego na południowo - wschodnich terenach Rzeczypospolitej wyraża przekonanie, iż w ramach istniejących uregulowań prawnych najkorzystniejszym tak dla regionu jak i modelu rzeszowskiego środowiska akademickiego rozwiązaniem, jest równoczesne funkcjonowanie humanistycznego Uniwersytetu i Politechniki, jako uczelni patronackich, współpracujących z siecią wyższych szkół zawodowych.

Politechnika Rzeszowska - jako jedyna w kraju uczelnia kształcąca pilotów lotnictwa cywilnego oraz prowadząca specjalności o perspektywnym znaczeniu dla rozwoju i gospodarczej rangi naszego kraju - w okresie 50-letniej działalności wykształciła ponad 16.300 absolwentów, którzy znacząco zasilają kadrę inżynierską - techniczną Regionu Podkarpacia. Konieczność istnienia w regionie samodzielnej uczelni technicznej jest bezsporna.

bach ochrony środowiska Województwa Olsztyńskiego. Nie rezygnując z własnych ambicji naukowych, prowadził w tym czasie badania monitoringowe jezior, które pozwoliły na przygotowanie dysertacji doktorskiej dotyczącej biochemicznego zapotrzebowania na tlen Jezior Mazurskich. Początek kariery naukowej nie należy zatem do typowych. Rozpoczął badania nie w uczelni, czy instytucji naukowej, lecz w administracji państwowej, znajdując tam większe możliwości prowadzenia szerokiego zakresu badań, a także poznania potrzeb w zakresie ich ochrony. Po uzyskaniu doktoratu podjął pracę w naszej Uczelni. Od ponad 25 lat jest nauczycielem akademickim w Politechnice Rzeszowskiej. Kieruje Zakładem Oczyszczania i Ochrony Wód na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. W latach 1978-79 oraz 1991-93 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Budow-

Profesor Marian Granops w chwili odbioru nominacji z rąk Prezydenta RP - Aleksandra Kwaśniewskiego. Fot. własna

nictwa i Inżynierii i Środowiska, a w latach 1993-96 - prorektora ds. nauki.

W 1988 roku, jako stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej, przez okres 6 miesięcy pracował w charakterze visiting professor w Uniwersytecie Drexel w Filadelfii (USA), gdzie prowadził badania nad właściwościami naturalnych sorbentów - diatomitów, które następnie zastosował do eliminacji zanieczyszczeń mineralnych (głównie azotu amonowego), jak i organicznych (związków ropopochodnych). Podsumowanie badań z tego zakresu stanowiło rozprawę habilitacyjną. Głównymi kierunkami działalności badawczej Profesora Mariana Granopsa są zagadnienia: eutrofizacji wód; chemii wód powierzchniowych - w szczególności wód stojących tj. jezior i zbiorników zaporowych; technologii uzdatniania wód przeznaczonych do picia i celów specjalnych (medycznych, hodowli ryb, zasilania kotłowni, basenów kąpielowych); wykorzystania diatomitów i klinoptylolitów karpaccich w oczyszczaniu wody i ścieków. W tej ostatniej problematyce, wg oceny Profesora Marka Romana z Politechniki Warszawskiej, uznawany jest za czo-

łowego specjalistę w Polsce.

Profesor jest autorem lub współautorem około 80 publikacji. Dorobek inżynierski w postaci opracowań technologicznych i konstrukcyjnych wynosi ponad 200 pozycji, z których ponad 50% zostało wdrożonych. Powiązanie nauki z praktyką stanowi mocny punkt Jego działalności naukowej. Przykładami poważnych osiągnięć w tym zakresie są opracowania pt.: „Stacja uzdatniania wody dla potrzeb dializ” - wyróżnione Nagrodą Państwową II stopnia oraz „Stacja uzdatniania wody dla potrzeb płynów infuzyjnych w zakładach farmaceutycznych”. Woda stosowana w lecznictwie (przygotowanie płynów fizjologicznych, zastosowanie w dializie zewnątrzstrumieniowej) musi odznaczać się najwyższym stopniem czystości. Innymi przykładami opracowań technologicznych są: technologia uzdatniania wody przeznaczonej do celów kotłowych i pralniczych, np. Hotelu Rzeszów - Budimex; technologia uzdatniania wody przeznaczonej do produkcji napojów w Zakładzie Produkcji Spożywczej w miejscowości Tarnowo Podgórne w Województwie Wielkopolskim; technologia zmniejszania i oddleniania wody dla potrzeb pralni i farbiarni w Poznaniu; technologia zmniejszania wody dla potrzeb chłodni kominowych w Zelmerze w Rzeszowie.

Jest rzeczoznawcą Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w zakresie ochrony wód i gospodarki wodnej oraz rzeczoznawcą NOT w zakresie technologii wody i ścieków, ochrony wód przed zanieczyszczeniem, techniki sanitarnej.

Wypromował 3 doktorów nauk. Przewody przeprowadzone zostały w Politechnice Poznańskiej, Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie i Politechnice Lwowskiej. Wielokrotnie był recenzentem rozpraw doktorskich oraz w przewodach habilitacyjnych.

Prowadzi wykłady z przedmiotu „technologia wody” dla studentów kierunku kształcenia - inżynieria środowiska macierzystego Wydziału oraz z przedmiotu „ochrona środowiska” na pozostałych wydziałach Uczelni.

Ciekawym rozdziałem w życiu Profesora jest sport. W młodości wyczynowo uprawiał piłkę ręczną. W szkole średniej grał w drużynie AZS Poznań w II lidze. Przez okres studiów grał w I-szo ligowym AZS Olsztyn, a nawet w Akademickiej Reprezentacji Polski.

Bronisław Świder

Personalalia

PROFESURY UCZELNIANE

- JM Rektor mianował prof. dr. hab. inż. Mariana Granopsa na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej na stałe z dniem 1 września 1999 roku.

HABILITACJE

- Dr Giennadij Miszuris, adiunkt w Katedrze Matematyki na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie dyscypliny mechatyki - matematycznej teorii sprężystości, nadany przez Radę Wydziału Inżynierii Ładowej Politechniki Krakowskiej w dniu 2 czerwca 1999 roku, zatwierdzony przez Centralną Komisję do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w dniu 25 października 1999 roku. Temat rozprawy habilitacyjnej: „Dwuwymiarowe zagadnienia brzegowe w złożonych obszarach wielowarstwowych”.

DOKTORATY

Mgr Justyna Zamorska, asystentka w Zakładzie Oczyszczania i Ochrony Wód na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska uzyskała stopień naukowy doktora nauk o Ziemi w zakresie dyscypliny geologia, specjalność - hydrogeologia, nadany przez Radę Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w dniu 29 listopada 1999 roku. Temat rozprawy doktorskiej: „Prognozowanie wybranych właściwości wody w środowisku naturalnym metodą rozpoznawania obrazów”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. zw. dr hab. inż. Zdzi-

śław S. Hippe z Politechniki Rzeszowskiej. Rozprawę recenzowali: prof. dr hab. inż. Jadwiga Szczepańska z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i prof. dr hab. inż. Adam Mrózek z Instytutu Informatyki Teoretycznej i Stosowanej PAN w Gliwicach

Mgr inż. Grzegorz Masłowski, asystent w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej na Wydziale Elektrycznym, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie dyscypliny elektrotechnika, nadany przez Radę Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Technicznej w Krakowie w dniu 25 listopada 1999 roku. Temat rozprawy doktorskiej: „Analiza przepięć indukowanych w liniach napowietrznych wyładowaniami atmosferycznymi”. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Jerzy Bajorek, profesor Politechniki Rzeszowskiej. Rozprawę recenzowali: prof. dr hab. Romuald Włodek z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i dr hab. inż. Andrzej Sowa, profesor Politechniki Białostockiej.

Mgr inż. Robert Ziemba, asystent w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej na Wydziale Elektrycznym, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie dyscypliny elektrotechnika, nadany przez Radę Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w dniu 25 listopada 1999 roku. Temat rozprawy doktorskiej: „Modelowanie matematyczne przewodów podziemnych przy szybkozmennych impulsach”. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Jerzy Bajorek, profesor Politechniki Rzeszowskiej. Rozprawę recenzowali: dr hab. Wojciech Machczyński, profesor Politechniki Poznańskiej i dr hab. inż. Adam Siwik z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Bronisław Świder

Nominacje profesorskie

Profesor MARIAN GRANOPS

Profesor Marian Granops urodził się w 1938 roku w Poznaniu. Jest absolwentem - ze specjalizacją hydrochemii i ochrony wód - Wydziału Rybactwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie, uczelni noszącej następnie nazwę Akademii Rolniczo-Technicznej, a obecnie będącej w strukturze Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

Stopień naukowy doktora nadała Mu, w 1972 roku, Rada Naukowa Instytutu Biologii Stosowanej Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie, a stopień naukowy doktora habilitowa-

nego nadała, w 1990 roku, Rada Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie. Tytuł naukowy profesora otrzymał w dniu 16 sierpnia 1999 roku. Przewód profesorski przeprowadziła Rada Naukowa Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie. Obecnie prowadzi działalność naukową i dydaktyczną w zakresie ochrony i uzdatniania wód.

Pracę zawodową rozpoczął roczną asystenturą w Katedrze Limnologii WSR w Olsztynie. Następnie przez kilkanaście lat pracował w służ-

Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE

o doktorze Stanisławie Kawalcu

W dniu 22 listopada 1999 r. pożegnaliśmy naszego drogiego Kolegę dr inż. Stanisława Kawalcę, który przepracował w naszej uczelni ponad 30 lat.

Dr inż. Stanisław Kawalec urodził się 8 kwietnia 1935 r. w Trzcianie k/Rzeszowa. Po ukończeniu studiów w 1957 r. na AGH w Krakowie, przez krótki okres pracował w Walcowni Metali w Czechowicach, a następnie przez dziesięć lat w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL – Rzeszów”. Pracę w Politechnice Rzeszowskiej rozpoczął w 1967 r. na Wydziale Mechanicznym. Pracował w kilku jednostkach naszego Wydziału, a przez ostatnie 18 lat w Zakładzie Przeróbki Plastycznej. W działalności naukowej i dydaktycznej zajmował się problematyką metaloznawstwa oraz procesami przeróbki plastycznej metali, wykorzystując wiedzę i doświadczenie zdobyte między innymi podczas pracy w przemyśle. W 1974 roku obronił pracę doktorską z zakresu metaloznawstwa na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH w Krakowie.

W ciągu tych wielu lat pracy w Politechnice Rzeszowskiej, dał się poznać jako bardzo sumienny i życzliwy wszystkim pracownik. Był otwarty na problemy studentów i bardzo dla nich wyrozumiały. Jego skromność, życzliwość, serdeczność oraz pogoda ducha zjednały Mu sympatię nas wszystkich – pracowników i studentów. Na długo pozostanie w naszej pamięci.

Dr inż. Stanisław Kawalec był odznaczony między innymi Złotym Krzyżem Zasługi oraz

medalem „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”.

Odszedł od nas człowiek skromny i szlachetny, człowiek wielkiego serca.

Feliks Stachowicz

MAMY PROBLEM ?

Nadejście Nowego Roku 2000, budzi u wielu osób zrozumiałe emocje. Może nadejdzie „koniec świata”, którego termin wielokrotnie już ulegał przesunięciom lub jakiś inny, bliżej nieokreślony kataklizm, że nie wspomnę o trudnym wyborze kreacji sylwestrowej na ten jeden jedyny bal – końca XX wieku. A teraz serio ...

Tzw. Problem Roku 2000 już od jakiegoś czasu spędza sen z powiek specjalistom od informatyki (i nie tylko). Ewentualna niesprawność, awaria posiadanego oprogramowania i sprzętu komputerowego, może spowodować niedogodności czy wręcz zagrożenia dla funkcjonowania instytucji państwowych, biznesowych i innych.

W Polsce podjęto już działania w celu rozwiązania czy zminimalizowania skutków nadejścia roku 2000. Powołano Krajowego Koordynatora ds. Problemu Roku 2000, z którym współpracują: Komitet Rady Ministrów ds. Zarządzania Sytuacjami Kryzysowymi, Urząd Szefa Obrony Cywilnej Kraju, Kierownictwa Resortów, struktury MSWiA, Zespoły Ekspertkie oraz Rada Informatyki.

Niezależnie od prac koordynacyjnych, Departament Rejestrów Państwowych Łączności i Informatyki MSWiA (inicjatora działań), opracował specjalny raport dla Premiera, nt. zagrożeń PR 2000 i sformułował oraz realizuje zadania, do których należą m.in.:

→ zorganizowanie konferencji regional-

nych dla władz lokalnych dotyczących PR 2000, które winny być otwarte dla przedstawicieli przemysłu i służb publicznych,

→ zorganizowanie monitoringu i baz danych zawierających informacje o zaawansowaniu prac nad rozwiązaniem PR 2000,

→ oszacowanie poziomu ryzyka w sektorach krytycznych dla funkcjonowania państwa i społeczeństwa,

→ zorganizowanie centrum informacyjnego z gorącymi liniami w celu udzielania pomocy przy rozwiązywaniu problemów,

→ opracowanie projektu rządowego planu działania z uwzględnieniem podstawowych sektorów gospodarki.

Politechnika Rzeszowska, również nie bagatelizuje tego zagadnienia. Zgodnie z sugestią Ministra Edukacji Narodowej oraz Prezydenta Miasta Rzeszowa, rozpoczęto działania mające na celu przygotowanie planu awaryjnego PR 2000, dla naszej Uczelni. Na posiedzeniu Uczelnianej Komisji ds. Problemu Roku 2000, powołanej przez prorektora ds. nauki, w dn. 13 października 1999, zostały omówione przewidywane zagrożenia wewnętrzne (awarie: sprzętu komputerowego, systemów operacyjnych, aplikacyjnych, programów narzędziowych, procesorów wbudowanych w urządzenia) oraz zewnętrzne (przerwa w dostawie energii elektrycznej, zakłócenia telekomunikacyjne, transporto-

we, paliwowe, przerwy w zasilaniu w wodę, gaz, ciepło, zakłócenia w obsłudze bankowej oraz w innych instytucjach współpracujących z Politechniką Rzeszowską). Powołano podkomisję, odpowiedzialną za poszczególne piony Uczelni:

1. Podkomisja RMSK i UCI - przewodniczący dr hab. inż. Krzysztof Kaczmarek, prof. PRz
2. Podkomisja Pionu Administracyjnego - przewodniczący inż. Jan Kielbus
3. Podkomisja Działu Gospodarczego - przewodniczący mgr Stanisław Merkwia
4. Podkomisja Osiedla Studenckiego - przewodniczący mgr Józef Pasternak
5. Podkomisja Pionu Technicznego - przewodniczący mgr inż. Krystian Filipowski.

Przewodniczącą podkomisji pod kierownictwem prorektora ds. nauki - dr hab. inż. Leonarda Ziemiańskiego, prof. PRz, wejdą w skład Uczelnianej Komisji ds. Problemu 2000, która opracuje dla Uczelni plan awaryjny „Problem Roku 2000”. Zainteresowanym polecam stronę internetową RMSK, pokazującą sposób postępowania oraz programy pozwalające na samodzielne sprawdzenie komputera i jego szans w starciu z nadchodzącym Nowym Rokiem 2000.

www.man.rzeszow.pl.
(odnośnik Rok 2000)

Joanna Dubiel-Rysz

Od Redakcji

Rekrutacji ciąg dalszy

W poprzednim, listopadowym wydaniu „GP” zapowiadaliśmy udostępnienie szczegółowych danych liczbowych, dotyczących rekrutacji na I rok studiów w Politechnice Rzeszowskiej na rok akademicki 1999/2000. Prezentowane niżej wyniki są kontynuacją zawartych w „GP” 11 (71) informacji na ten temat, opracowanych przez Dział Nauczania.

WYNIKI REKRUTACJI NA ROK AKADEMICKI 1999/2000

STUDIA DZienne

Lp	Wydział - kierunek studiów	Wstępny limit	limit VII-99	Liczba kandyd.	Liczba przyjęt. lipiec 99	Wymag. liczba punkt.	Przyjęci na II kierunek wybrany jako altern.	Przyjęci w drodze odwołań 22.07.99	Liczba przyjęt. ogółem w lipcu	Nabór uzupełn. - liczba kandyd.	Wymag. liczba punkt.	Nabór uzupełn. liczba przyjęt.	Ogółem liczba przyjęt. - st. dzienne
1.	Budowy Maszyn i Lotnictwa mechanika i budowa maszyn	m - 1000	1000	879	772	30; 32	165	4	941	179	30; 26	164	1 105
2.	Elektryczny elektrotechnika	m - 300	384	546	384	39	-	1	385	-	-	-	385
3.	informatyka	m - 200	287	840	287	50	-	-	287	-	-	-	287
4.	Chemiczny technologia chemiczna	m - 300	450	359	347	30	72	2	421	83	30	78	499
5.	inżynieria materiałowa	m - 75	75	30	27	30	28	-	55	30	30	24	79
6.	Bud. i Inżynierii Środowiska budownictwo	m - 350	452	587	452	38	-	-	452	-	-	-	452
7.	inżynieria środowiska	m - 350	438	584	438	37	-	-	438	-	-	-	438
8.	Zarządzania i Marketingu zarządzanie i marketing	m - 500	612	2208	612	51	-	2	614	-	-	-	614
	zarządzanie i marketing - stud. polsko - fr.	l - 100	111	230	111	45	-	1	112	-	-	-	112
	razem:		3175	3809	6263	3430	x	265	3705	292	x	266	3971

Spośród 3705 osób przyjętych na studia w lipcu - 243 osoby zrezygnowały z podjęcia nauki w PRz (wybranie dokumentów), z pozostałych przyjętych osób, do końca lipca potwierdziło podjęcie studiów ok. 70% młodzieży.

Do matur łączonych z postępowaniem kwalifikacyjnym na studia w PRz przystąpiło 1210 osób w 30 szkołach średnich, na studia w rekrutacji lipcowej ubiegało się 813 osób, zostało przyjętych 614 osób. Na wolnych słuchaczy na studia dzienne przyjęto ogółem 355 osób.

WYNIKI REKRUTACJI NA ROK AKADEMICKI 1999/2000

STUDIA ZAOCZNE

Lp	Wydział - kierunek	limit	Liczba kandydatów	Wymagana liczba punktów	Liczba przyjętych	Przyjęci na II kierunek studiów wybrany jako alternatywny	Ogółem liczba przyjętych
1.	Budowy Maszyn i Lotnictwa mechanika i budowa maszyn	570	272	21; 24	248	29	277
2.	Elektryczny elektrotechnika	200	158	18	139	1	140
3.	informatyka	200	222	18	201	16	217
4.	Budownictwa i Inżynierii Środowiska budownictwo	200	177	18	144	5	149
5.	inżynieria środowiska	200	131	18	105	19	124
6.	Chemiczny technologia chemiczna	75	55	23	51	5	56
7.	Zarządzania i Marketingu zarządzanie i marketing	280	419	42,5; 29; 20	258	-	258
	razem:	1 725	1434	x	1146	75	1221*

*Spośród osób przyjętych na studia - 48 osób zdawało egzaminy łączone z postępowaniem kwalifikacyjnym.

NAGRODY REKTORA

Lista nagród przyznanych nauczycielom akademickim za osiągnięcia uzyskane w 1998 roku

Nagrody indywidualne I stopnia otrzymali:

- dr hab. inż. Leonard Ziemiański, prof. PRz – kierownik Katedry Mechaniki Konstrukcji za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego oraz za monografię nt. „Metoda elementów skończonych w analizie procesów wibroakustycznych”, opublikowaną przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej
- prof. dr hab. Józef Banaś – kierownik Katedry Matematyki za uzyskanie tytułu naukowego profesora oraz za rozwój młodej kadry naukowej
- prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczoś – kierownik Katedry Technik Wytwarzania i Automatyzacji za cykl artykułów z zakresu nowoczesnych technik wytwarzania oraz osiągnięcia w dziedzinie kształcenia kadr naukowych
- prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław S. Hippe – kierownik Katedry Informatyki Chemicznej i Chemii Fizycznej za cykl publikacji z wybranych dziedzin informatyki chemicznej w szczególności za prace rozwojowe nad drażnieniem danych oraz za rozwój kadry naukowej
- prof. dr hab. Stanisław Apanasiewicz – kierownik Katedry Elektrodynamiki i Układów Elektromaszynowych za uzyskanie tytułu naukowego profesora i publikacje z zakresu teorii pola elektromagnetycznego oraz mechaniki płynów

Nagrody indywidualne II stopnia otrzymali:

- prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś, profesor zwyczajny PRz w Katedrze Konstrukcji Budowlanych za cykl publikacji z zakresu konstrukcji żelbetonowych i sprężonych oraz wypromowanie dwóch doktorów nauk
- dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz – kierownik Zakładu Ciepłownictwa i Klimatyzacji za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i cykl publikacji
- dr hab. inż. Janusz Tomaszek, prof. PRz – kierownik Zakładu Inżynierii i Chemii Środowiska za cykl publikacji dotyczących zintegrowanego usuwania azotu i węgla ze ścieków w układzie z biomasą osiadłą na ruchomym nośniku, wypromowanie doktora nauk oraz udział w grantie KBN
- dr Ewa Czerwieniec z Zakładu Inżynierii i Chemii Środowiska za uzyskanie

- stopnia naukowego doktora i udział w grantie KBN
- dr inż. Lucjan Janas z Katedry Mostów za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem
- dr inż. Dorota Papciak z Zakładu Oczyszczania i Ochrony Wód za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr inż. Maciej Piekarski z Zakładu Geometrii i Grafiki Inżynierskiej za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem
- dr inż. Krystyna Wróbel z Katedry Konstrukcji Budowlanych za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- prof. dr hab. inż. Ruben Akopjan z Zakładu Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych za cykl publikacji naukowo-technicznych z zakresu teorii projektowania i eksploatacji pojazdów samochodowych i współautorstwo monografii nt.: „Wibroizolacja samochodów”, wydanej przez META Lwów
- dr hab. inż. Kazimierz Lejda, prof. PRz – kierownik Zakładu Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych za cykl publikacji dotyczących poprawy parametrów energetycznych i ekologicznych trakcyjnych silników wysokoprężnych
- prof. dr hab. inż. Jerzy Łunarski, profesor zwyczajny PRz – kierownik Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji za cykl publikacji z zakresu technologii i automatyzacji wytwarzania jakościowych połączeń montażowych
- dr hab. inż. Feliks Stachowicz, prof. PRz – kierownik Zakładu Przeróbki Plastycznej za cykl publikacji oraz współautorstwo monografii nt. „Sposoby oceny zdolności blach cienkich do kształtowania plastycznego na zimno”, opublikowanej przez Oficynę Wydawniczą PRz
- prof. dr hab. inż. Wiktor Szabajkowski z Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji za cykl publikacji naukowo-technicznych z zakresu projektowania modułowych technologii montażu i automatyzacji procesów produkcyjnych technologii budowy maszyn
- dr Anna Kucaba-Piętal z Zakładu Mechaniki Płynów i Aerodynamiki za cykl publikacji z zakresu numerycznej mechaniki płynów
- dr inż. Remigiusz Łabudzki z Katedry Technik Wytwarzania i Automatyzacji za

- uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr Giennadij Miszuris z Katedry Matematyki za cykl publikacji z zakresu zastosowań metod matematycznych w mechanice ciała stałego z nieregularną granicą oraz w zagadnieniach plastycznego wyciskania metali
- dr inż. Leszek Rolka z Zakładu Systemów Sterowania za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr inż. Leszek Skoczylas z Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr inż. Andrzej Skrzat z Katedry Mechaniki Technicznej za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem
- dr Paweł Witowicz z Katedry Matematyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr Iwona Włoch z Katedry Matematyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem
- dr inż. Elżbieta Chmiel-Szukiewicz z Zakładu Chemii Organicznej za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem
- dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. PRz – p.o. kierownik Katedry Podstaw Elektroniki za uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego oraz publikacje dotyczące mechanizmów przewodnictwa i szumów w materiałach niejednorodnych
- dr inż. Bogdan Kwolek z Katedry Automatyki i Informatyki za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr inż. Tadeusz Wałach z Zakładu Układów Elektronicznych za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- prof. dr hab. inż. Antoni Jarosz – kierownik Katedry Ekonomii za rozwój młodej kadry naukowej i cykl publikacji
- dr Krystyna Sieniawska z Zakładu Przedsiębiorczości i Zarządzania za cykl publikacji dotyczący zagadnień finansowania przedsiębiorstwa oraz autorstwo książki nt. „Analiza finansowa w zarządzaniu przedsiębiorstwem”, opublikowanej przez Wydawnictwo Szkoły Języków i Zarządzania Promar-International
- dr Grzegorz Hayder z Katedry Ekonomii za uzyskanie stopnia naukowego doktora
- dr inż. Janusz Strojny z Zakładu Przedsiębiorczości i Zarządzania za uzyskanie stopnia naukowego doktora

Nagrody zespołowe II stopnia otrzymali:

- prof. dr hab. inż. Marian Granops – kierownik Zakładu Oczyszczania i Ochrony Wód oraz dr inż. Jadwiga Kaleta, dr inż. Dorota Papciak, mgr inż. Adam Piech, mgr inż. Alicja Puskarewicz i mgr Justyna Zamorska z tegoż Zakładu za wprowadzenie nowych technologii w gospodarce wodnej na terenach Polski południowo-wschodniej
- dr inż. Adam Reichhart i dr inż. Jerzy Kerste z Katedry Konstrukcji Budowlanych oraz dr inż. Władysław Łakota – p.o. kierownik Zakładu Badań Konstrukcji za istotną poprawę pracy dydaktycznej poprzez sfinalizowanie dokumentacji technicznej Hali Laboratorium Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz przygotowanie planów wyposażenia i zagospodarowania laboratorium
- dr hab. inż. Jan Gruszecki, prof. PRz – kierownik Zakładu Systemów Sterowania oraz dr inż. Bogusław Dołęga i dr inż. Andrzej Tomczyk z tegoż Zakładu za osiągnięcia w badaniach naukowych w dziedzinie awioniki
- dr hab. inż. Mieczysław Korzyński, prof. PRz, dr inż. Jarosław Sęp i dr inż. Władysław Zielecki z Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji za cykl publikacji z zakresu inżynierii powierzchni
- dr inż. Marian Miś, dr inż. Edward Rejman, dr inż. Mariusz Sobolak, mgr inż. Jarosław Kielbasa, mgr inż. Bogdan Kozik i mgr inż. Tomasz Kudasiński z Katedry Konstrukcji Maszyn oraz DYPLOM HONOROWY - prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski – kierownik zespołu i jednocześnie teje Katedry za cykl publikacji z zakresu napędów
- dr inż. Paweł Pawlus i dr inż. Jacek Michalski z Zakładu Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych za cykl publikacji na temat badań topografii powierzchni cylindrów
- prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski, profesor zwyczajny PRz – kierownik Katedry Materiałoznawstwa oraz dr inż. Ryszard Filip, dr inż. Krzysztof Kubiak i dr inż. Waldemar Ziąja z teje Katedry za prace naukowe dotyczące przemian

fazowych i umocnienia roztworów stałych fazami wtórnymi stopów tytanu oraz nadstopów niklu

• prof. dr hab. Jan Stankiewicz, profesor zwyczajny PRz, dr Stanisław Kanas, dr Adam Lecko, dr Janusz Sokół, dr Lucyna Trojnar-Spelina, dr Katarzyna Wilczek, dr Agnieszka Wiśniowska, mgr Anetta Szynal i mgr Waldemar Szumny z Katedry Matematyki za cykl prac z zakresu teorii funkcji zmiennej zespolonej

• dr hab. inż. Antoni W. Orłowicz, prof. PRz – kierownik Zakładu Odlewnictwa i Spawalnictwa oraz dr inż. Zenon Opiekun, mgr inż. Marek Mróz i mgr inż. Andrzej Trytek z tegoż Zakładu za osiągnięcia z zakresu kształtowania struktury stopów drogą gwałtownej krystalizacji i badań materiałowych stopów odlewniczych oraz organizację nowych laboratoriów badań nieniszczących i badań mas formierskich, a także za współautorstwo skryptu nt. „Techniki wytwarzania” opublikowanego przez Oficynę Wydawniczą PRz

Dr inż. Władysław Łakota i dr inż. Jerzy Kerste (wBiŚ) odbierają z rąk JM Rektora zasłużone nagrody.
Z prawej: mgr inż. Bogumiła Janowska.

hab. Maria Kopacz, prof. PRz, dr inż. Bożena Bujonek, mgr inż. Dorota Nowak i mgr inż. Bogdan Papciak z teje Katedry za cykl publikacji obejmujący badania równowag kompleksowania oraz zagadnienia związane z kontrolą i analizą zanieczyszczeń środowiska naturalnego

• dr hab. inż. Piotr Król, prof. PRz – kierownik Zakładu Technologii Tworzyw Sztucznych i dr Bożena Król z tegoż Zakładu za cykl publikacji nt. badań nad kinetyką procesu polimeryzacji diizocyjanianów i polioli oraz właściwości fizykochemicznych poliuretanów oraz za cykl publikacji nt. badań nad nowymi katalizatorami Zieglera-Natta do stereospecyficznej polimeryzacji propylenu

• dr hab. inż. Mieczysław Kucharski, prof. PRz – kierownik Zakładu Chemii Organicznej, dr hab. inż. Jacek Lubczak, prof. PRz, dr inż. Renata Lubczak i mgr inż. Dorota Kijowska z tegoż Zakładu za cykl publikacji dotyczący syntezy i badania właściwości monomerów wielofunkcyjnych

• dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz, dr Jan Kowalski, dr inż. Jolanta Płoszyńska, mgr inż. Dorota Naróg i mgr inż. Tomasz Paczeński z Katedry Chemii Ogólnej i Elektrochemii za cykl publikacji prezentujących wyniki badań utleniania związków organicznych tlenem cząsteczkowym i nad-tlenkami z elektrochemiczną regeneracją aktywatorów

• dr inż. Grażyna Nowak i dr inż. Grzegorz Fic z Katedry Informatyki Chemicznej i Chemii Fizycznej za cykl pu-

blikacji z zakresu komputerowego projektowania reakcji chemicznych

• dr hab. inż. Włodzimierz Kalita, prof. PRz – kierownik Zakładu Układów Elektronicznych, prof. dr hab. inż. Zenon Gołta, dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz, dr inż. Bogusław Wisz, mgr inż. Wiesław Sabat i mgr inż. Leszek Wygoda z tegoż Zakładu za rozwój technologii i metod syntezy mikroelektronicznych struktur hybrydowych

• dr Jacek Biliński i mgr inż. Alina Kościółek-Rusin ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu za pracę włożoną w rozwój Zespołu Pieśni i Tańca „Poloniny”

Bronisław Świder

RADY WYDZIAŁÓW W KADENCJI 1999-2002

Rada Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska:

dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz - dziekan, dr hab. inż. Janusz Rak, prof. PRz - prodziekan ds. Nauki, dr inż. Lech Li-cholai - prodziekan ds. Nauczania, prof. dr hab. inż. Jarosław Burak, dr hab. Adam Drzymała, prof. PRz., dr hab. inż. Józef Dziopak, prof. PRz., dr hab. inż. Leszek Faryniak, prof. PRz., dr hab. inż. Teresa Gibczyńska, prof. PRz., dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Marian Granops, dr hab. inż. Bogusław Januszewski, prof. PRz., dr hab. inż. Jan Jaremski, prof. PRz., prof. mgr inż. Andrzej Jarominiak, prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś, dr hab. inż. Witold Niemiec, prof. PRz., dr hab. inż. Grzegorz Prokowski, prof. PRz., dr hab. inż. arch. Adam Rybka, prof. PRz., prof. zw. dr hab. inż. Zbyszek Stojek, prof. dr hab. inż. Siergiej Sznerch, prof. dr hab. Aleksander Szymański, dr hab. inż. Janusz Tomaszek, prof. PRz, dr hab. inż. Leonard Ziemiański, prof. PRz, dr inż. Grzegorz Bajorek, mgr inż. Maria Bukowska, dr Krystyna Chłędowska, dr inż. Jadwiga Kaleta, dr inż. Władysław Łakota, dr inż. Adam Reichhart, dr inż. Aleksander Starakiewicz, mgr inż. Stanisław Siwiec, mgr Maria Jaracz, mgr Zdzisława Winnik, mgr inż. Jan Michalski, Grzegorz Lisowski, Halina Smoleń, Anna Szymaszek, Paulina Kij.

Rada Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa:

dr hab. inż. Feliks Stachowicz, prof. PRz - dziekan, dr hab. inż. Wiesław Żylski, prof. PRz - prodziekan ds. Nauki, dr inż. Edward Rejman - prodziekan ds. Nauczania, dr inż. Władysław Zielecki - prodziekan ds. Nauczania, prof. dr hab. inż. Ruben Akopjan, prof. dr hab. Józef Banaś, dr hab. inż. Bogumił Bieniasz, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Władimir Brusow, dr hab. inż. Jan Burek, prof. PRz., dr hab. inż. Jan Gruszecki, prof. PRz., dr hab. inż. Zenon Hendzel, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Henryk Kopecki, dr hab. inż. Mieczysław Korzyński, prof. PRz, dr hab. inż. Ludomir Lau-dański, prof. PRz., dr hab. inż. Kazimierz Lejda, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Władimir Lubimow, prof. dr hab. inż. Jerzy Łunarski, prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski, prof. zw. dr inż. Kazimierz E. Oczko, prof. dr hab. inż. Marek Orkisz, dr hab. inż. Antoni Orłowicz, prof. PRz., dr hab. Antoni Pardała, dr hab. inż. Tadeusz Pomianek, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski, prof. dr hab. Jan Stankiewicz, prof. dr hab. inż. Wiktor Szabajkowicz, dr hab. inż. Romana Śliwa, prof. PRz., prof. dr hab. Wacław Świątnicki, dr hab. inż. Łukasz Wiśniewski, prof. PRz., dr hab. inż. Stanisław Wolek, prof. PRz., dr inż. Zbigniew Klepacki, dr inż. Tadeusz Knap, dr Anna Kucaba-Piętal, dr inż. Andrzej Pacana, dr inż. Piotr Wygonik, Marek Bułak, Alicja Garska, Stanisław Worosz, Stanisław Jędrzejewski, Daniel Kozdęba, Tomasz Ogórek, Sebastian Szczepanek, Katarzyna Szczur

Rada Wydziału Chemicznego:

dr hab. inż. Mieczysław Kucharski, prof. PRz - dziekan, dr hab. inż. Piotr Król, prof. PRz - prodziekan ds. Nauki, dr Janusz Puszczyński - prodziekan ds. Nauczania, dr hab. inż. Barbara Dębska, prof. PRz., prof. dr hab. Bolesław Fleszar, prof. dr hab. inż. Henryk Galina, prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław S. Hippe, dr hab. inż. Jacek Jeżowski, prof. PRz., dr hab. inż. Krzysztof Kaczmarek, prof. PRz., dr hab. inż. Jan Kalembski, prof. PRz., dr hab. Maria Kopacz, prof. PRz., prof. dr hab. Stanisław Kopacz, dr hab. inż. Jacek Lubczak, prof. PRz., dr hab. inż. Roman Petrus, prof. PRz., dr hab.

inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz., dr hab. inż. Stanisław Wołowicz, prof. PRz., dr Jan Kowalski, dr inż. Mirosław Szukiewicz, mgr inż. Maria Fibiger, Zofia Nawłoka, Jacek Machowicz, Krzysztof Majewski, Ewelina Sobieraj

Rada Wydziału Elektrycznego:

dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz - dziekan, dr hab. inż. Jacek Kluska, prof. PRz - prodziekan ds. Nauki, dr inż. Bronisław Mrugała - prodziekan ds. Nauczania, dr inż. Stanisław Wyderka - prodziekan ds. Nauczania, prof. dr hab. Stanisław Apanasewicz, dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz., dr hab. inż. Roman Dmytryshyn, prof. PRz., dr hab. inż. Lesław Gołębiowski, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Zenon Gotra, dr hab. inż. Franciszek Grabowski, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Aleksander Jastriebow, dr hab. inż. Włodzimierz Kalita, prof. PRz., dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. PRz., dr hab. inż. Adam Kowalczyk, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Georgij Łucki, dr hab. inż. Stanisław Paszczyński, prof. PRz., dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Bohdan Stannyk, prof. dr hab. inż. Leszek Trybus, dr hab. inż. Marian Wysoki, prof. PRz., dr inż. Ewa Dziuban, mgr inż. Michał Knott, dr inż. Andrzej Kubaszek, dr inż. Jan Prokop, dr inż. Jan Rodziński, dr inż. Bogusław Wisz, mgr inż. Kazimierz Brydak, mgr inż. Włodzimierz Stec, mgr inż. Renata Żychowska, Ryszard Dziura, Piotr Gruchlik, Paweł Pacocha, Renata Skiba, Monika Wójcik, Tomasz Zajac.

Rada Wydziału Zarządzania i Marketingu:

dr hab. inż. Władysław Filar, prof. PRz - dziekan, dr Andrzej Gazda - prodziekan ds. Nauczania, dr Grzegorz Ostasz - prodziekan ds. Nauczania, prof. dr hab. inż. Jan Adamczyk, dr hab. Andrzej Daszkiewicz, prof. PRz., prof. dr hab. Aleksander Gugin, dr hab. Kazimierz Jaremczuk, prof. PRz., prof. dr hab. inż. Antoni Jarosz - do dnia 30 listopada 1999 r., dr hab. Mieczysław Król, prof. PRz., dr hab. Stanisław Pikulski, prof. PRz, dr hab. Kazimierz Rajchel, prof. PRz., mgr Beata Zatwarnicka - Madura, mgr inż. Mirosław Sołtysiak, Leokadia Gamracka.

Wybory organów jednoosobowych i kolegialnych Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 1999 - 2002 przebiegały sprawnie i zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi zasadami. Dowodem na to jest brak protestów ze strony wyborców. Jest to niewątpliwie zasługą Wydziałowych Komisji Wyborczych, które pracowały rzetelnie. W imieniu Uczelnianej Komisji Wyborczej składam serdeczne podziękowania wszystkim członkom wydziałowych komisji wyborczych. Dziękuję również wszystkim tym, bez których te wybory nie mogłyby się dokonać, a w szczególności pracownikom administracji Uczelni, którzy dbali o sprawy organizacyjne wyborów.

Na koniec chcę osobiście podziękować wszystkim członkom Uczelnianej Komisji Wyborczej za miłą współpracę i czas poświęcony organizacji wyborów.

Wszystkim, którzy zostali powołani do pełnienia zaszczytnych funkcji w Uczelni składam serdeczne gratulacje i życzę sukcesów, które przelożą się na sukces całej naszej Uczelni.

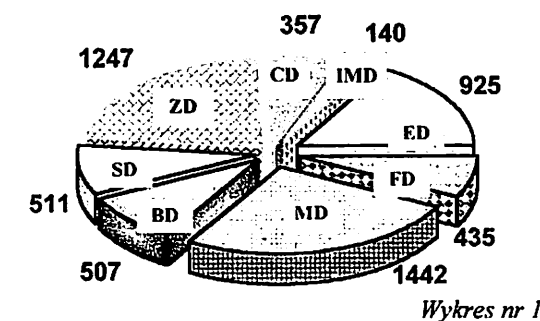
Przewodnicząca
Uczelnianej Komisji Wyborczej
dr Krystyna Chłędowska

ANALIZA WYNIKÓW NAUCZANIA

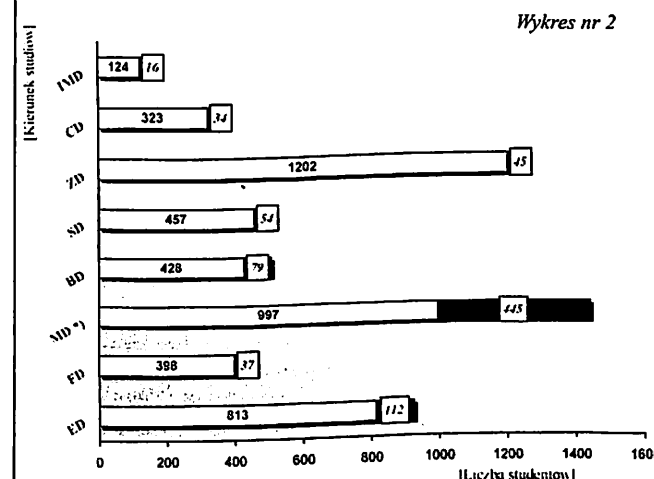
za semestr letni
roku akademickiego 1998/99 w Politechnice Rzeszowskiej

Liczba studentów w Politechnice Rzeszowskiej. Semestr letni roku akademickiego 1998/99 w Uczelni rozpoczęło: na studiach dziennych 5 564 studentów, na studiach zaocznych 2 513 studentów, na studiach magisterskich uzupełniających 902 studentów

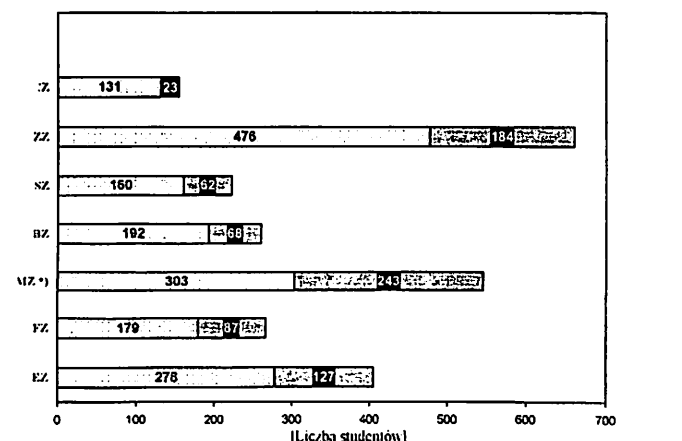
- ED-elektrotechnika
- FD-informatyka
- MD - mechanika i budowa maszyn
- BD-budownictwo
- SD-inżynieria środowiska
- ZD-zarządzanie i marketing
- CD-technologia chemiczna
- IMD-inżynieria materiałowa

Sprawność nauczania wg kierunków na studiach dziennych

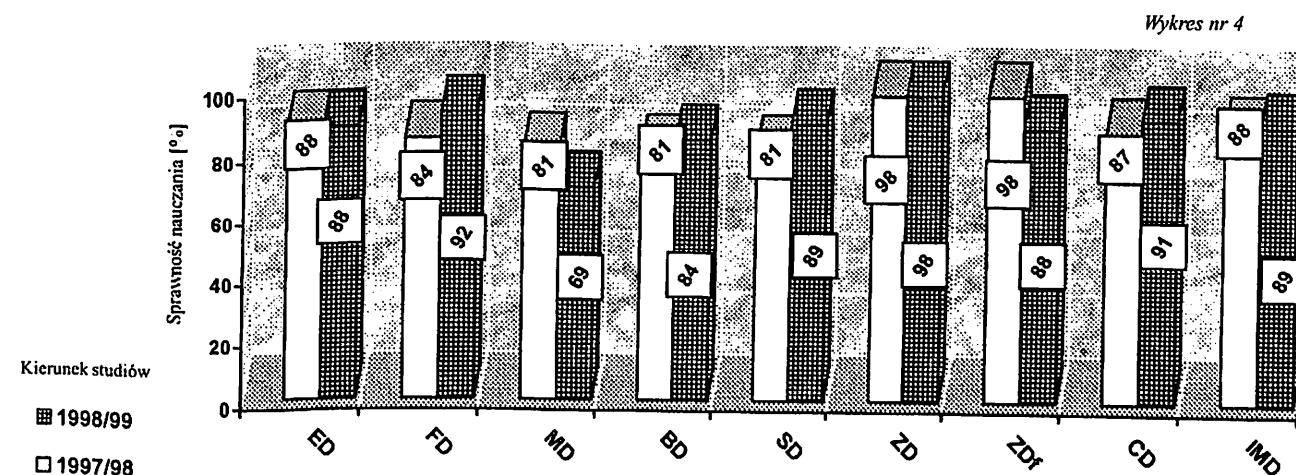

Sprawność nauczania wg kierunków na studiach zaocznych

*) - ogółem dane dotyczące wszystkich specjalności prowadzonych w ramach kierunku

Porównanie sprawności nauczania na I latach studiów dziennych za semestr letni r.ak. 1997/98 i r.ak. 1998/99

*) - ogółem dane dotyczące wszystkich specjalności prowadzonych w ramach kierunku

KONFERENCJE I SYMPOZJA

SAKON '99

W dniach 22 - 25 września 1999 r. odbyła się X Międzynarodowa Konferencja Naukowa SAKON'99, nt. „Metody obliczeniowe i badawcze w rozwoju pojazdów samochodowych i maszyn roboczych samojedźnych. Zarządzanie i marketing w motoryzacji”, którą od 1990 roku organizuje Zakład Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych Politechniki Rzeszowskiej. Konferencje o specjalistycznej problematyce nt. „Metody obliczeniowe i badawcze w rozwoju pojazdów samochodowych i maszyn roboczych samojedźnych” są organizowane corocznie. Od dwóch lat zakres tematyczny poszerzono o zagadnienia zarządzania i marketingu motoryzacyjnego, co zostało odzwierciedlone również w tytule konferencji. Zakład Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych posiada podpisane wieloletnie umowy o współpracy naukowo-badawczej i dydaktycznej z Uniwersytetem Transportu Ukrainy w Kijowie oraz Akademią Transportu Ukrainy - Zachodnim Centrum we Lwowie. W ramach tych porozumień, każdorazowo w konferencjach uczestniczą przedstawiciele obu tych instytucji.

Tegoroczna konferencja, 10-ta z kolei, stanowiła skromny jubileusz dla jej organizatorów. Szczególny nacisk został położony na poziom naukowy prezentowanych referatów. Wszystkie były recenzowane przez samodzielnych pracowników nauki,

specjalistów z zakresu tematyki konferencji. Wśród recenzentów byli również przedstawiciele Uniwersytetu Transportu Ukrainy w Kijowie. Artykuły, wyróżniające się treścią poznawczą, zostały opublikowane wyłącznie w języku angielskim w Tece Komisji Naukowo-Problemovej Motoryzacji pod auspicjami Polskiej Akademii Nauk - Oddział w Krakowie. Jest to szczególnie powód do satysfakcji, gdyż wydrukowane tam prace są znaczące w indywidualnym dorobku ich autorów. Pozostałe artykuły, po pozytywnych recenzjach, wydano w materiałach konferencyjnych.

Obrady konferencji odbyły się w pięknej scenerii zamku w Przecławiu k. Mielca. Uczestniczyli w nich naukowcy i praktycy z kraju i z zagranicy o motoryzacyjnym profilu zainteresowań. Szczególnie liczna była grupa gości z Ukrainy, reprezentująca zarówno środowisko naukowe, jak i menedżerów przemysłu i biznesu. Wśród zaproszonych gości była również liczna grupa prezesów z polskich spółek przemysłu samochodowego i silnikowego. W otwarciu jubileuszowej - X Międzynarodowej Konferencji SAKON'99 wzięli udział JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej - prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski oraz dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa - dr hab. inż. Feliks Stachowicz, prof. PRz. Uświetniając swoją obecnością uroczystość otwarcia i sesję

plenarną, co zresztą podkreślili w swoich wypowiedziach, dali szczególny wyraz poparcia dla takiej formuły konferencji, gdzie istnieje możliwość wzajemnej wymiany poglądów ze sfery naukowej teorii i praktycznej aplikacji.

W czasie dwudniowych obrad wygłoszono ogółem 39 referatów w sesjach plenarnych. Oprócz prac teoretycznych i eksperymentalnych z ośrodków akademickich, zaprezentowano również ciekawe prace wdrożeniowe z przemysłu, zarówno w sferze produkcji jak i eksploatacji. Przebieg konferencji SAKON'99 potwierdził jej ciągły rozwój i wzrost poziomu naukowego i organizacyjnego. Specjalne życzenia dla uczestników konferencji, z podkreśleniem jej tematycznej rangi w rozwoju motoryzacji, przesłał Przewodniczący Komisji Naukowo Problemovej Motoryzacji Oddziału Krakowskiego PAN - prof. zw. dr hab. inż. Bolesław Stolarski.

Organizatorzy konferencji pragną w tym miejscu podziękować za jej dofinansowanie Komitetowi Badań Naukowych oraz pozostałym sponsorom, w tym szczególnie Wytwórni Silników „PZL-Mielec” Spółka z o.o., Przedsiębiorstwu Prywatnemu EKSA w Rzeszowie oraz Holdingowi Biegonice - Kupno S.A. Udzielona pomoc finansowa pozwoliła w znacznym zakresie pokryć koszty organizacyjne konferencji.

Kazimierz Lejda

POSTĘP W INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Środowisko naturalne ulega w bardzo dużym stopniu przekształceniom antropogenicznym, co w skrajnych przypadkach może prowadzić do nieodwracalnych jego zniszczeń.

Jednym ze sposobów ograniczenia negatywnych wpływów cywilizacji na środowisko są spotkania naukowców i praktyków, zatrudnionych w rozmaitych przedsiębiorstwach i instytucjach, zajmujących się ochroną środowiska w celu wymiany poglądów, nawiązania nowych kontaktów i szerszej współpracy.

W dniach 30.IX - 2.X.1999, w Polańczyku nad Zalewem Solińskim odbyła się I Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna pn. „Postęp w Inżynierii Środowiska”, zorganizowana przez Zakład Inżynierii i Chemii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej, przy współudziale: Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych RPRI S.A. oraz Gminy Solina.

Głównym sponsorem konferencji był Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, zaś na miejsce obrad wybrano ośrodek MSWiA „Jawor” w Polańczyku. Patronat honorowy konferencji objęli Wojewoda Podkarpacki i Marszałek Sejmiku Województwa Podkarpackiego.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - dr hab. inż. Janusz Tomaszek, prof. PRz.

Spośród zaproszonych Gości głos zabrali: Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego - mgr inż. Jan Tomaka, prorektor ds. ogólnych PRz - dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz, dziekan WBiŚ - dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz oraz, w imieniu Wicewojewody Województwa Podkarpackiego - Marka Kuchcińskiego - dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego - mgr

inż. Janusz Kurnik.

Wykład inauguracyjny nt. „Zasady przyznawania pomocy finansowej ze środków WFOŚiGW w Rzeszowie w roku 1999” wygłosił prezes Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie - mgr inż. Lesław Budzisz. W konferencji uczestniczyło 100 osób. Obrady prowadzono w pięciu sesjach (w tym 2 równoległe) oraz w czterech grupach tematycznych: oczyszczanie ścieków, gospodarka osadami ściekowymi i odpadami, gospodarowanie zasobami środowiska, ochrona wód powierzchniowych.

Referaty plenarne wygłoszili: prof. dr hab. inż. Krzysztof Bartoszewski z Politechniki Wrocławskiej, prof. dr hab. inż. Korneliusz Miksch z Politechniki Śląskiej, mgr inż. Janusz Kurnik - dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego, mgr Ewa Kozak i mgr Maria Suchy z Wojewódzkiego Inspektoratu

KONFERENCJE I SYMPOZJA

Ochrony Środowiska w Rzeszowie.

W trakcie obrad przedstawiciele szkół wyższych, administracji państwowej, biur projektowych oraz firm i zakładów wygłosili łącznie 40 referatów.

Zaprezentowano, m.in. działające już i projektowane nowoczesne systemy oczyszczania ścieków, odwadniania osadów, wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii.

Prowadzone dyskusje, zarówno w trak-

cie obrad, jak i w kuluarach, świadczyły o trafności doboru tematyki konferencji oraz potrzebie kontynuacji wymiany doświadczeń w następnych tego typu imprezach.

Wszystkim uczestnikom zapewniono rejs statkiem po Zalewie Solińskim, podczas którego zaprezentowano stanowiska badawcze Zakładu Inżynierii i Chemii Środowiska. Podczas przejazdu autokarem dużą i małą obwodnicą bieszczadzką zaprezen-

wano stanowiska monitoringu wód w zlewni zbiornika solińskiego i osiągnięcia poszczególnych gmin w ochronie środowiska.

Zorganizowana konferencja zaowocowała nawiązaniem nowych kontaktów pomiędzy ośrodkami akademickimi oraz możliwością ich współpracy z firmami przemysłowymi.

Witold Niemiec, Wojciech Szymborski

XI KONFERENCJA CIEPŁOWNIKÓW

W dniach 7 - 9 października 1999 r., w malowniczo położonym wojskowym ośrodku wypoczynkowym Jawor nad Soliną, odbyła się XI Konferencja Ciepłowników (o dawnej nazwie Konferencja Ciepłowników Polski Południowo - Wschodniej), pn. „Systemy i technologie ogrzewania budynków”. Zmiana nazwy konferencji została zasugerowana przez jej uczestników, z uwagi na liczną reprezentację naukowców oraz firm z całej Polski.

Organizatorem konferencji był Zakład Ciepłownictwa i Klimatyzacji Politechniki Rzeszowskiej, we współpracy z oddziałem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych w Rzeszowie oraz Miejskim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej - Rzeszów.

Głównym celem cyklicznie organizowanych konferencji jest prezentacja prac badawczych z dziedziny ogrzewnictwa i ciepłownictwa, realizowanych w różnych ośrodkach w kraju i za granicą oraz wymiana doświadczeń w gronie specjalistów z tej branży.

Tegoroczna konferencja zgromadziła ponad 200 uczestników, stanowiąc ciekawe fo-

rum dyskusyjne dla liczego grona inżynierów, przedstawicieli przedsiębiorstw ciepłowniczych, projektantów i naukowców z Niemiec, Słowacji, Ukrainy i całej Polski. Swoje usługi i wyroby zaprezentowało 28 firm z różnych regionów kraju, mając do dyspozycji specjalnie przygotowane stoiska oraz czas na promocję w przerwach pomiędzy sesjami. Sponsorami konferencji były tak znane firmy, jak: Danfoss, Grundfos, Viessmann i Watec.

Konferencję otworzył przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - dr inż. Władysław Szymański, po czym głos zabrali: prorektor ds. nauki - dr hab. inż. Leon Ziemiański, prof. PRz oraz dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska - dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz, życząc wszystkim uczestnikom owocnych obrad i miłego pobytu na konferencji. Dziekan WBiŚ przedstawił krótką charakterystykę wydziału, z podkreśleniem działalności Zakładu Ciepłownictwa i Klimatyzacji. Następnie przewodniczący Komitetu Naukowego konferencji - prof. zw. dr hab. inż. Witold Wasilewski z Politechniki Warszawskiej wygłosił referat wprowadzający, w

krótkich słowach podkreślając znaczenie konferencji i sympozjów, jako elementu edukacji inżynierskiej oraz wagę problemu właściwego doboru systemów i technologii ogrzewania budynków.

Obrady odbywały się w pięciu sesjach tematycznych. Wygłoszono 33 referaty, zakwalifikowane przez Komitet Naukowy i opublikowane w formie materiałów konferencyjnych, wydanych przez PZITS - Rzeszów nr 773/99 - dostępnych u organizatorów.

Ciekawym uzupełnieniem programu konferencji była uroczysta kolacja połączona z recitalem znanego artysty estradowego Bogusława Meca, a także zorganizowane w ostatnim dniu atrakcyjne wycieczki - krajoznawcza „ciuchcią bieszczadzką” oraz techniczna do Hydroelektrowni. Humor, apetyt i pogoda zgodnie wszystkim dopisały, ku zadowoleniu organizatorów.

Pozytywne opinie uczestników konferencji na temat poziomu merytorycznego i organizacyjnego konferencji zobligowały Komitet Organizacyjny do zaplanowania następnej XII Konferencji Ciepłowników w roku 2000, na którą w jego imieniu i swoim własnym serdecznie zapraszam.

Jan Górski

CZŁOWIEK W PROCESIE GOSPODAROWANIA

W dniach 14-15 października 1999 r., Zakład Przedsiębiorczości i Zarządzania WZiM Politechniki Rzeszowskiej, pod przewodnictwem naukowym dr hab. Kazimierza Jaremczuka, prof. PRz, był organizatorem II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej z cyklu konferencji - Człowiek w procesie gospodarowania - nt.: „Kategoria wartości a cele przedsiębiorstwa”. Oprócz gospodarzy, najliczniej reprezentowane były grupy z Akademii Ekonomicznej im. O. Langego z Wrocławia w osobach: prof. dr hab. Jana Lichtarskiego, prof. dr hab. Bera Hausa, prof. dr hab. Henryka Jagody oraz

z Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach w osobach: prof. dr hab. Piotra Chrzana, prof. dr hab. Haliny Chwisteckiej - Dudek, dr hab. Grażyny Musiał.

Komitet Naukowy konferencji reprezentowany był przez: prof. dr hab. Piotra Chrzana, dr. Jakuba Daszkiewicza, dr hab. inż. Władysława Filara, prof. PRz, prof. dr hab. Bera Hausa, dr hab. Kazimierza Jaremczuka, prof. PRz, prof. dr hab. Jerzego Kurnala, prof. dr hab. Jana Lichtarskiego, prof. dr hab. inż. Tadeusza Markowskiego, dr hab. Grażynę Musiał.

Uroczystego otwarcia Konferencji dokonał JM Rektor PRz - prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski. Przewodniczącym obrad plenarnych w pierwszym dniu konferencji był prof. dr hab. Ber Haus. W dyskusji poruszono następujące zagadnienia: cele stakeholders a cele przedsiębiorstwa, wartości społeczne we współczesnej gospodarce, globalne tendencje gospodarcze we współczesnym świecie, teleologia przedsiębiorstwa, przesłanki relacji kategorii wartości z celami działania, misja i cele przedsiębiorstwa w ujęciu praktycznym.

Obrady drugiego dnia konferencji, z

KONFERENCJE I SYMPOZJA

uwagi na dużą liczbę wygłaszanych referatów odbywały się równolegle w dwóch sekcjach. Przewodniczącym Sekcji I był prof. dr hab. Henryk Jagoda, a tematyka wygłaszanych referatów obejmowała: podmiotowość człowieka w procesie gospodarowania, strukturę pola aksjologicznego przedsiębiorcy, tendencje rozwoju rosyjskiej etyki przedsiębiorczości, przesłanki doskonalenia struktury kierunkowej kształcenia ekonomiczno – menedżerskiego a rynek pracy, kategoria zaufania a zarządzanie oparte na wartościach, zaufanie a wartości w organizacji, podmiotowość jako wartość najwyższa, człowiek jako podmiot, podmiotowość człowieka jako jedno z podstawowych założeń współczesnego systemu pracy, normy i wartości a postawa innowacyjna pracow-

nika, wartości pozaekonomiczne jako wyróżnik w działaniach ekomarketingu, wartości jako elementy kultury organizacyjnej.

Obrady w II Sekcji odbywały się pod przewodnictwem prof. dr hab. Haliny Chwiśkiej – Dudek oraz dr hab. Grażyny Musiał i dotyczyły: etyki - nowego aspektu podejmowania decyzji strategicznych, pragmatycznych programów ustanawiania wartości przedsiębiorstwa, kapitału a wartości przedsiębiorstwa, wartości środowiska w procesie zarządzania przedsiębiorstwem, podstawowych założeń koncepcji organizacji humanistycznej Freda Massarika, aspektów ilościowych funkcjonowania organizacji humanistycznej definiowanej przez Freda Massarika, roli systemu wartości organizacji w procesie zmian, procesu decyzyj-

nego w kształtowaniu celu przedsiębiorstwa, rozwoju small business'u w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem województwa podkarpackiego w latach 1989–1999, modelowania portfela kredytowego banku jako przykładu teleologicznego zarządzania przedsiębiorstwem bankowym, teleologii przedsiębiorstwa.

Wszystkie wygłoszone podczas Konferencji referaty były podstawą do dyskusji naukowych. Wystąpienia uczestników Konferencji zostaną opublikowane w formie artykułów w materiałach pokonferencyjnych.

Pierwszego dnia, po obradach plenarnych uczestnicy konferencji na zaproszenie organizatorów udali się do Łańcuta, gdzie odbyło się zwiedzanie Muzeum-Zamku.

Kazimierz Jaremczuk

SYMPOZJUM POLSKO-UKRAIŃSKIE

W ramach trwającej od wielu lat współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Rzeszowską i Politechniką Lwowską, odbyło się w dniach 19 – 21 października 1999 r. polsko-ukraińskie sympozjum naukowo-techniczne pt. „Wyzwania stawiane komunalnym systemom gospodarki wodno-ściekowej u progu XXI wieku”. Organizatorami byli: Zakład Oczyszczania i Ochrony Wód Politechniki Rzeszowskiej, Politechnika Poznańska, Politechnika Lwowska oraz Związek Komunalny „Wisłok”. Patronat naukowy sympozjum objął Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, a wydanie materiałów konferencyjnych dotowane było przez KBN.

Obrady sympozjum, które odbyły się w obiektach Politechniki Rzeszowskiej otworzył JM Rektor PRz - prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski oraz Wicemarszałek Sejmiku Samorządowego Województwa Podkarpackiego – mgr inż. Jan Tomaka. Przewodnictwo poszczególnych sekcji objęli: prof. dr hab. inż. Marian Granops, prof. dr hab. inż. Sergiej Sznerch, dr hab. inż. Marek Sozański z Politechniki Poznańskiej oraz mgr inż. Janusz Kurnik - Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie. Ogółem zaprezentowano 26 referatów, w tym 7 autorstwa pracowników naukowych Politechniki Lwowskiej.

Poruszana na sympozjum tematyka dotyczyła zagadnień związanych z nowymi technologiami uzdatniania wody oraz jej dystrybucją, z systemami kanalizacji i wysokosprawnymi technologiami oczyszczania ścieków.

Część referatów dotyczyła regionu południowo-wschodniej Polski, a w szczególności poświęcona była sprawom porządkowania gospodarki wodno-ściekowej na terenie zlewni rzeki Wisłok. Prezentowane w nich badania wykonane zostały w ramach projektu zamawianego NPBZ – 12-07 finansowanego przez KBN.

W obradach zabierali głos między innymi: dr hab. inż. Marek Sozański z Politechniki Poznańskiej, który przedstawił problemy uzdatniania wody, prof. Krystyna Olańczuk-Neyman z Politechniki Gdańskiej prowadząca badania dotyczące wpływu mikroorganizmów na jakość wód podziemnych, prof. Wojciech Dąbrowski z Politechniki Krakowskiej, z referatem dotyczącym przelewów burzowych, a także prof. Zbigniew Siwoń zajmujący się modelowaniem przepływów w systemach dystrybucji wody. Jako ostatni wystąpił Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Sympozjum - prof. Marian Granops, przedstawiając zagadnienia związane z jakością wody ujmowanej do picia i kierowanej do wodociągów.

W wielu wystąpieniach odnoszono się do unormowań prawnych obowiązujących w krajach zrzeszonych w Unii Europejskiej.

Uczestnikami sympozjum byli przedstawiciele Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej, przedstawiciele gmin oraz starostw leżących w zlewni rzeki Wisłok a także studenci starszych lat Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej.

Zbiór prac prezentowanych na sympozjum wydano w materiałach konferencyjnych, a niektóre z nich zostały opublikowane w czasopiśmie „Rynek Instalacyjny”.

Sympozjum, po raz kolejny stało się okazją do wymiany doświadczeń oraz osiągnięć naukowych z zakresu gospodarki wodno-ściekowej.

W ramach sympozjum odbyła się wycieczka do Lwowa. Zapoznano się z systemami zaopatrzenia w wodę miasta oraz zwiedzono wodociąg lwowski. Uczestnicy wycieczki obejrzeli słynną salę senatu z obrazami J. Matejki, znajdującą się w budynku głównym Politechniki Lwowskiej, a następnie udali się na cmentarz Łyczakowski oraz cmentarz „Orlą Lwowskich”, gdzie obecnie trwają intensywne prace remontowo-konserwatorskie pod patronatem Związku Polaków we Lwowie. Ze względu na jesienno-zimową aurę pozostałe zabytki Lwowa oglądano z okien autokaru, słuchając ciekawych i wyczerpujących komentarzy przewodnika. Wzrok części (szczególnie męskiej) wycieczkowiczów przyciągały eleganckie i „ocień krasowe” mieszkanki Lwowa. Zwiedzono także piękną operę lwowską oraz wysłuchano koncertu światowej sławy skrzypka i dyrygenta Włodzimierza Spiwakowa, występującego wraz z orkiestrą „Wirtuozy Małki”.

Pomimo pewnych trudności przy przekraczaniu granicy, wszyscy wrócili do Rzeszowa zdrowi i bardzo zadowoleni.

Jadwiga Kaleta

Prawdziwa wiedza to znajomość przyczyn

Kolejną edycję studenckich praktyk zawodowych mamy już za sobą. Na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska objęły one 678 studentów z I, II i IV roku. W miasteczku studenckim zostały przeprowadzone 2 tygodniowe ćwiczenia terenowe z geodezji, oraz 1 tygodniowe – z geotechniki a uczestniczyli w nich studenci I i II roku, pod opieką i kierunkiem pracowników z Zakładów: Geodezji oraz Geotechniki i Hydrotechniki. Studenci IV roku odbyli swe najważniejsze, przeddyplomowe praktyki w zakładach produkcyjnych województwa podkarpackiego, o co z kolei zadbał niżej podpisany, a w przypadku „mostowców” także poza jego granicami, o co postarał się ich opiekun - dr inż. Krzysztof Trojnar. Coroczne praktyki to proza życia Uczelni, która czasami może być urozmaicona. Minione praktyki na WBiIS miały dwa ciekawe akcenty. Pierwszy był następujący - na działce Politechniki, w miejscowości Huta Poręby, położonej na Pogórzu Dynowskim, szef Zakładu Geodezji - doc. dr inż. Michał Gałda wraz z mgr inż. Izabelą Skrzypczak i 33-osobową grupą studentów zainaugurowali regularne odbywanie ćwiczeń terenowych z geodezji przez część studentów, w tej atrakcyjnej turystycznie miejscowości. W sumie, w Hucie Poręby odbyły się trzy 2-tygodniowe turnusy, na których przebywało 87 studentów z BD i SD i mimo dużych obciążeń ćwiczeniami, opinia studentów jest jednoznaczna - było super. Studenci mieszkali w prywatnych i służbowych (z Politechniki) namiotach, zaś kadra Zakładu w wynajętych pokojach gospodarstwa agroturystycznego państwa Gretkowskich. Wszyscy jedli i chwalili smaczne obiady pani Genowefy Gretkowskiej. Oprócz odbywania ćwiczeń studenci mieli czas na rozrywkę i sport. Odbycie ćwiczeń terenowych z geodezji w Hucie Poręby, możliwe było dzięki pomocy kierownictwa administracyjnego Politechniki, w szczególności dyrektora Janusza Burego. Otóż w Hucie Poręby stanął obiekt, który pełnił w czasie ćwiczeń dwie funkcje - w dzień sali prac kameralnych, a wieczorami był miejscem spotkań przy ognisku. Do Huty Poręby można będzie pojechać na grzyby i na ryby (głównie pstragi), na pieczenie kielbaski i barana. Można tam polatać na lotni, wędrować górkami grzbietami i dolinami lub organizować kuligi. Tu poszczególne jednostki organizacyjne będą mogły, choć raz w roku zorganizować wyjazdowe zebranie, zakończone ogniskiem.

Świetlica polowa.

Fot. Dariusz Wierzbicki

Drugim ciekawym akcentem minionych praktyk było zorganizowanie przez opiekuna Koła Naukowego Inżynierii Środowiska - mgr. inż. Piotra Koszelnika przeddyplomowych praktyk dla 23 studentów w Tatrzańskim Parku Narodowym. Zrealizowane one zostały w trzech oddzielnych, jednotygodniowych okresach, pod opieką wspomnianego opiekuna Koła i prof. PRz Witolda Niemca. Płodem tych praktyk stało się opracowanie przez studentów: Adama Kamińskiego, Mariusza Pieculę i opiekuna - mgr. inż. Piotra Koszelnika referatu pt. „Skład morfologiczny śmieci z wybranych szlaków tatrzańskiego parku narodowego”, który otrzymała dyrekcja TPN. Temat został uznany za bardzo pomocny w rozpoznaniu zagrożeń dla TPN, spowodowane zwiększeniem turystycznego i gospodarczego wykorzystania Tatr. Dyrektor TPN skierował na ręce JM Rektora PRz serdeczne podziękowanie i uznanie za otrzymany materiał, którego tekst drukujemy poniżej. Również prezentacja tego referatu na Konferencji Studenckich Kół Naukowych w Gdańsku, w październiku br. zaowocowała nagrodą dla rzeszowskich studentów. Na zakończenie należy wyrazić nadzieję, że praktyki z przełomu tysiącleci przyniosą nie mniejsze plony od zaprezentowanych powyżej.

Jerzy Gajdek, Antoni Krupa

Wielce Szanowny Panie Rektorze,

Chciałbym złożyć serdeczne podziękowania Panu Rektorowi Politechniki Rzeszowskiej za zaangażowanie w sprawy ochrony przyrody Tatr oraz za organizację studenckich praktyk przeddyplomowych na terenie Tatr, zajmujących się tematem „Morfologii odpadów na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego”.

Zdaję sobie sprawę z rozmiarów szkód w stanie przyrody jakie powodują rzesze „pseudoturystów” odwiedzających Park Narodowy i pozostawiane przez nich odpady. Corocznie pracownicy Parku wywożą z terenów rezerwatowych tony śmieci, jednak jak widać po wynikach badań Park, będzie zmuszony zwiększyć wysiłki mające na celu ograniczenie skutków bytności człowieka, a w szczególności zwrócić uwagę na zagadnienie antropopresji gospodarczej.

Badania przeprowadzone przez Pańskich studentów wykazały, że

zaśmiecanie są nie tylko rejony szlaków i dróg turystycznych, ale również ciągi komunikacji samochodowej. Przy drogach biegnących przez Park znajdowano kilkakrotnie więcej odpadów niż na szlakach, wśród których znajdowały się także niebezpieczne odpady takie jak: oleje, azbest.

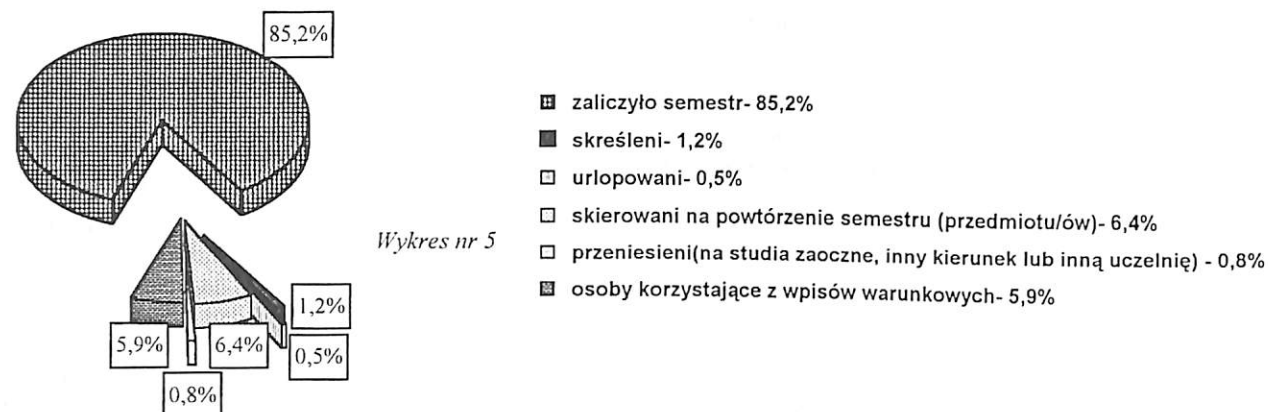
Opracowanie, które otrzymałam od studentów po zakończeniu praktyk będzie mi bardzo pomocne w tłumaczeniu jakie zagrożenia niesie ze sobą zwiększenie gospodarczego i turystycznego wykorzystania Tatr.

Jeszcze raz składam serdeczne podziękowania za opracowanie tak cennego tematu i liczę na dalszą współpracę. Z poważaniem

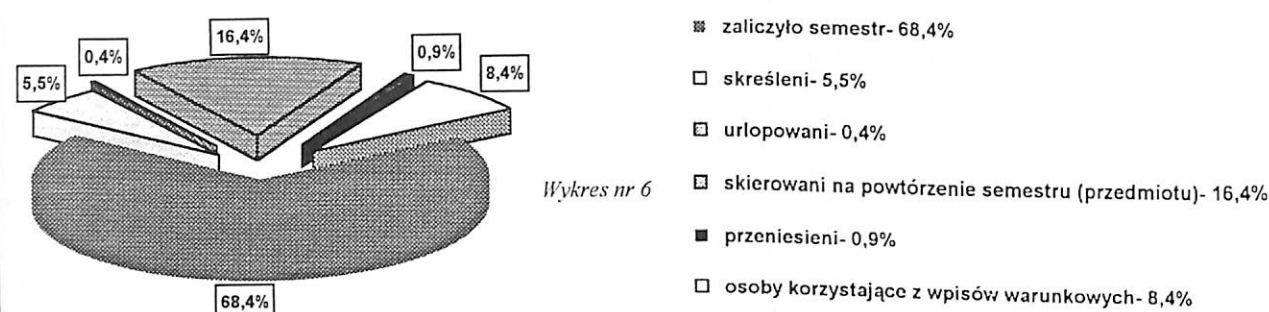
Dyrektor
dr inż. Wojciech Gąsienica Byrcyn

ANALIZA WYNIKÓW NAUCZANIA c.d.

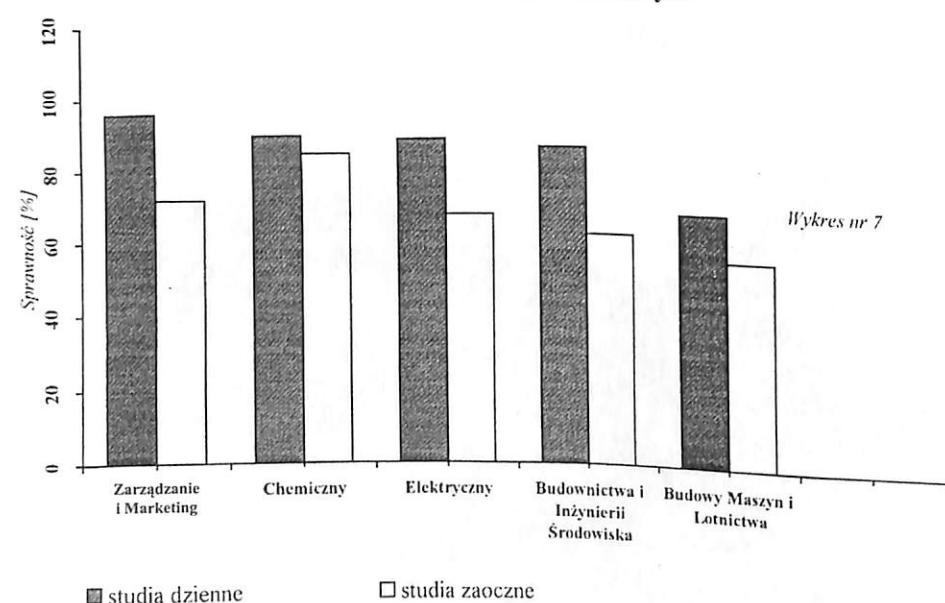
Struktura rozliczenia ogółem semestru letniego na studiach dziennych w skali Uczelni

Studia zaoczne – podjęte decyzje w skali Uczelni

Analiza wyników nauczania w Wydziałach po semestrze letnim na studiach dziennych i zaocznych

Studia zaoczne magisterskie uzupełniające w semestrze letnim rozpoczęło 902 osoby, zaliczyło semestr 811 studentów.

Jerzy Potenci

SOCRATES

ZAPROSZENIE NA STUDIA ZAGRANICZNE

W lutym 1998 r. Polska przystąpiła do Programu ERASMUS/ SOCRATES. Politechnika Rzeszowska aktywnie włączyła się do działań w ramach tego Programu, w roku akademickim 1998/99 - dwudziestu siedmiu studentów wyjechało na studia do: Belgii, Francji, Niemiec i Portugalii. Kontynuując dobrze rozpoczęty proces, od września 1999 r. ponownie dwudziestu siedmiu studentów rozpoczęło studia za granicą.

Sekcja Współpracy z Zagranicą informuje, że są jeszcze wolne miejsca na studia w semestrze letnim. Kandydaci zainteresowani możliwościami studiowania za granicą, muszą spełnić następujące warunki: mieć ukończony I rok studiów, posiadać dobrą znajomość języka (angielski, niemiecki, francuski), uzyskać dobrą średnią ocen w toku studiów.

Studentów prosimy o składanie podań do Sekcji Współpracy z Zagranicą, Bud.A, pokój 113. Do podania należy dołączyć: pisemną zgodę dziekana wydziału, średnią ocen za ostatni semestr i z toku studiów, poświadczone przez dziekanat, wykaz przedmiotów obowiązujących w semestrze letnim wraz z tłumaczeniem.

Poniżej podajemy wykaz wolnych miejsc w rozbiciu na poszczególne wydziały:

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska :

- 1) Portugalia, Covilha, Universidade da Beira Interior – 1 osoba, IV, V rok
- 2) Portugalia, Lizbona, Universidade Lusofona de Humanidades e Tecnologias – 2 osoby, IV, V rok

Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa :

- 1) Belgia, Kortrijk, Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen – 2 osoby, II, III rok
- 2) Belgia, Ostenda, Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende – 3 osoby, II, III rok
- 3) Holandia, Utrecht, Hogeschool van Utrecht – 1 osoba, II, III rok
- 4) Niemcy, Bielefeld, Fachhochschule Bielefeld – 10 osób, II, III rok

Wydział Chemiczny :

- 1) Dania, Arhus, University of Arhus – 1 osoba, III, IV lub V rok

Wydział Elektryczny :

- 1) Francja, Metz, Universite de Metz – 1 osoba, IV, V rok
- 2) Holandia, Utrecht, Hogeschool van Utrecht – 1 osoba, II, III rok
- 3) Niemcy, Paderborn, Universitat Gesamthochschule Paderborn – 2 osoby, IV, V rok
- 4) Niemcy, Zwickau, Westsächsische Hochschule Zwickau – 1 osoba, II, III rok

Dodatkowe informacje można uzyskać pod numerem telefonu: 85 411 27 lub bezpośrednio w Sekcji Współpracy z Zagranicą.

Joanna Chrzęszcz

AKADEMICKIE REKOLEKCJE ADWENTOWE

■ w DA „Grotta” przy kościele w Zalesiu w dniach 12-14 grudnia 1999 r. o godzinie 20 – prowadzi ks. dr Piotr Steczkowski z Duszpasterstwa Akademickiego „Wieczernik”

■ w DA „Rotunda” przy kościele Sależynów, ul. Dąbrowskiego w dniach 12-15 grudnia 1999 r. o godzinie 20 – prowadzi ks. dr Andrzej Zagórski, Salezyn z Dębowa

■ w DA „Szopka” przy Kościele Dominikanów, al. Powstańców Warszawy w dniach 6-8 grudnia 1999 r. o godzinie 19 – prowadzi ks. Paweł Lisowski z Łodzi

■ w DA „Wieczernik” przy Kościele Chrystusa Króla, ul. Ks. Jąłowego w dniach 14-16 grudnia 1999 r. o godzinie 20 – prowadzi ks. dr Stanisław Kobiółka z Krakowa

Bronisław Świder

Info Kurier Samorządu Studentów

Adres Samorządu Studentów PRz: DS. „Promień”, ul. Akademicka 1, pok. 1

Współpraca pomiędzy uczelniami

Studenti we Lwowie.

Fot. Paweł Sobota

W dniach 5-7 listopada 1999 r. grupa studentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz, uczestniczyła w spotkaniu ze studentami uczelni ukraińskich we Lwowie. Z naszej strony kontakty nawiązał Zakład Geodezji z jego kierownikiem doc. dr. inż. Michałem Gałą, polegające na wymianie studentów w okresie praktyk wakacyjnych. Studenci z PRz będą odbywali praktyki geodezyjne na Krymie, zaś studenci z Ukrainy w naszej uczelni. Podczas pobytu we Lwowie zwiedziliśmy miasto a także byliśmy w operze na przedstawieniu pt. „Natałka Pałtarka”. Głównym celem wspólnego spotkania było rozpropagowanie programu Unii Europejskiej „Debaty”. Program ten dotyczy wspólnego rozwiązywania różnych problemów nurtujących dzisiejszą młodzież poprzez rozmowy-debaty.

Rafał Rojewski

IMPREZA (RIAT)

Z inicjatywy dwóch szalonych idealistek Wydziału Elektrycznego PRz, działających z ramienia Samorządu Studentów – Joanny Hydzik i Moniki Wójcik, powstało biuro informacji kulturalnej, które same postanowiłyśmy roboczo nazwać IMPREZARIATEM. Idea jest prosta – chcemy służyć informacją i radą na temat tego, co się dzieje i za ile w Rzeszowie, jak również pośredniczyć w negocjacjach dotyczących cen biletów. Bezpośrednią przyczyną powstania tego biura był fakt, że w środowisku studenckim panuje pustynia kulturalna. Jest to normalna kolej rzeczy, skoro ceny biletów na wszelkiego rodzaju imprezy kulturalne: wystawy, premiery i koncerty, są zwykle nieosiągalne dla kieszeni studenta.

Do podobnego wniosku musiała dojść Estrada Rzeszowska, która jako pierwsza wyszła z propozycją 50% zniżki

na operę Giuseppe Verdiego „Rigoletto”, której premiera odbyła się w Filharmonii Rzeszowskiej 21 września 1999 r. Obecnie można – również u nas*) – nabyć bilety na musical „Skrzypek na Dachy”, w wykonaniu Teatru Muzycznego im. Osterwy z Lublina, który zostanie wystawiony na scenie Filharmonii 12 grudnia 1999 r.

Kolejna propozycja skierowana do studentów wyszła ze strony Teatru im. W. Siemaszkowej w Rzeszowie. Otóż zaproponowano nam premierę sztuki współczesnego twórcy – J. Niemczuka pt. „Inkasent”. Jest to – cytując Henryka Rozena, dyrektora artystycznego Teatru i jednocześnie reżysera spektaklu – farsa w stylu angielskim, ale osadzona w realiach naszego kraju. Atrakcyjna cena (8 zł !!!) i termin, spowodowały niemałe zainteresowanie wśród naszych kolegów i koleżanek. Bilety rozchodziły się błyskawicznie, co dowiodło, że studentów uczelni technicznej interesuje nie tylko przestrzeń wirtualna, ale i rozwój intelektualny duszy. Już teraz możemy zapowiedzieć nowe atrakcje, przygotowane dla nas na przyszły rok przez rzeszowski teatr. Będą to premiery „Mazepy” J. Słowackiego i „Szkłanej Menażerii” T. Williams’a. Chętnych serdecznie zapraszamy i służymy informacją.

Następnym krokiem rozwoju tej inicjatywy jest poszerzenie naszej działalności o znajomość repertuaru kin rzeszowskich. Pragniemy, aby każdy student miał wgląd w planowane projekcje we wszystkich kinach, z możliwością porównania cen biletów, bez konieczności wyruszenia na miasto. Obecnie do Waszej dyspozycji są u nas repertuary kin „Mewa” i „Zorza”. Przyjdźcie do nas, a my postaramy się udzielić Wam każdej informacji.

Monika Wójcik

*) Samorząd Studentów PRz, D.S. „Promień” pok. 23 i pok. 213 – u Joanny Hydzik i Moniki Wójcik.

Student WZiM laureatem

W dniu 18 listopada 1999 r. w murach XIV wiecznego tarnowskiego ratusza, odbyło się wręczenie stypendiów Fundacji im. Hetmana Jana Tarnowskiego. Wśród nielicznego grona wyróżnionych osób znalazł się **Marcin Gębarowski**, student IV roku Wydziału Zarządzania i Marketingu Politechniki Rzeszowskiej.

Stypendia grodzkie – nagrody Prezydenta Miasta Tarnowa są przyznawane raz w roku za wybitne osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe. Otrzymuje je młodzież szkół podstawowych, średnich i wyższych (w wieku do 25 lat), zamieszkała na terenie gminy miasta Tarnowa. Kwalifikacja stypendystów odbywa się na podstawie regulaminu przyjętego przez Radę Fundacji. Złożone aplikacje rozpatruje komisja stypendialna, którą tworzą m.in. przedstawiciele Komisji Oświaty Rady Miejskiej oraz nauczyciele wszystkich szczebli kształcenia. Osoby starające się o przyznanie stypendium musiały złożyć wnioski zawierające: dane osobowe kandydata, życiorys, opis osiągnięć, rekomendację szkoły lub uczelni, nauczycieli, innych osób bądź instytucji, kopie dyplomów, wyróżnień, nagród, zamierzenia w obecnym roku szkolnym oraz plany na przyszłość.

W tym roku stypendium otrzymało tylko 33 młodych tarnowian (złożono 160 wniosków). W grupie tej znaleźli się sportowcy, artyści, uczniowie szkół podstawowych i średnich oraz dwaj studenci: Marcin Gębarowski, oraz student Uniwersytetu Jagiellońskiego (prowadzący działalność dziennikarską w jednej z lokalnych rozgłośni radiowych). Stypendia wraz z dyplomami zostały wręczone przez wiceprezydentów miasta oraz prezesa Fundacji, w obecności przedstawicieli prasy, radia i telewizji.

Przyznanie stypendium studentowi Politechniki Rzeszowskiej, było nagrodą za jego działalność naukową i społeczną. Marcin Gębarowski jest prezesem zarządu Studenckiego Koła Naukowego Reklamy, stażystą w Katedrze Marketingu, członkiem Senatu Politechniki Rzeszowskiej, a także członkiem Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego. Jest również laureatem nagrody Rektora Politechniki Rzeszowskiej oraz nagrody Dziekana Wydziału Zarządzania i Marketingu. W bieżącym roku akademickim otrzymał stypendium Ministra Edukacji Narodowej. Gratulujemy!

Marta Olejnik

BASSANO DEL GRAPPA

*czyli paralotniowa wyprawa do Włoch
(9-18 września 1999 r.)*

Można powiedzieć, że świat paralotniowy dzieli się na trzy kategorie: tych, którzy już tam byli, są tam lub właśnie się tam wybierają. To takie paralotniowe Eldorado, gdzie żagiel jest wyjątkowo lami-narny, a kominy występują tak gęsto, że wszędzie nosi i nosi. Jest takie stare paralotniowe przysłowie: Zobaczyc Bassano i... polatać.

Wyjazd na latanie do Włoch, a konkretnie w okolice Bassano del Grappa do Siemonzo del Gr. planowałem od ponad 3 lat. Pertraktacje z licznymi pośrednikami zajmującymi się przewozami do Włoch i obsługą na miejscu nie przynosiły rezultatów, jeszcze raz potwierdzała się

stara prawda, że w naszym kraju nie można być niczego do końca pewnym: pieniądze i chęci to jeszcze za mało, potrzebny jest dobry „Przewodnik” – my, jak się później okazało, wybraliśmy... najgorszego.

No, to w drogę!

Z Rzeszowa do Katowic jedziemy pociągiem. Piękna słoneczna pogoda, super atmosfera w przedziale. Na miejscu jesteśmy punktualnie i od razu robimy spore wrażenie na czekających na peronie pasażerach. Każdy z nas ma na plecach ogromny plecak z parolotnią, uprzężą, RSH, kaskiem, itd. (ok. 20 kg wagi i z metr sześcienny objętości), z przodu podpięty „normalny” plecak, a w rękach po dwie reklamówki. Wyglądamy jak spore wielbłądy!

Przed dworcem okazuje się, że nasza grupa została powiększona o jeszcze kilka obcych osób - oczywiście koszt wyjazdu wcale się przez to nie zmniejszył. Jedziemy dwoma samochodami; ten drugi samochód mają prowadzić: Wacek Kuzło i... ja! Mikrobus prowadzimy na zmianę, przez Czechy, Austrię aż do Włoch.

Włochy witają nas wspianą, słoneczną pogodą. Wszędzie typowa dla tego regionu niska zabudowa; pojedyncze parterowe lub piętrowe domy z obowiązkowymi grubymi, pomalowanymi na brązowo, drewnianymi okiennicami. Wszystkie szczelnie pozamykane - wszak na zewnątrz powyżej 32 stopni Celsjusza w cieniu (i tylko jedno nasze zdziwienie: Murzyn wychodzący ze sklepu - w czapce i grubym, puchowym kombinezonie).

Castalunga

Pakujemy większość sprzętu do bagażnika na dachu, a resztę do tyłu. Droga na startowisko nie jest długa, ale mocno „pokręcona”.

W porastającym Castalungę lesie znajduje się wiele przecinek, przez które widać rozległą panoramę Siemonzo del Grappa; gdyby nie warstwa inwersji i smogu, to można by było podobno zobaczyć w oddali Wenecję. Po drodze powtarzamy sobie wyciągi z przepisów parolotniowych o prawie drogi podczas lotów zboczowych i zachowaniu się przy starcie. W powietrzu szybko się przekonaaliśmy, że przepisy, przepisami, a życie sobie.

Na startowisku sporo osób: parolotniarze, kibicujący im znajomi i turyści a jest na co popatrzeć. Kolorowe czasze różnych marek i typów; obok latających „pierzyn” wyprodukowanych wiele lat temu, przemykają prawdziwe „orchidee”, większość jednak to parolotnie rekreacyjne i treningowe wyprodukowane w ostatnich latach. Wszyscy piloci latają w uprzężach z Air Bag-iem i RSH oraz w kaskach na głowach. Jak na scenie tworzą fascynujący, kolo-

rowy, powietrzny balet. Trzeba jak najszybciej dołączyć. Pomagając sobie wzajemnie rozkładamy parolotnie na stołu. Szybko podpinam się do uprzęży, jeszcze tylko kask na głowę, włączam wario i mogę wpiąć taśmy parolotni do karabińczyków w uprzęży. Jestem gotów. Przecież startuję z nieznanego sobie miejsca, a i tłum gapiów wokół startowiska działa raczej deprymująco.

Wysokość robi mocne wrażenie. Ponad pół kilometra w dół. Skały porośnięte lasem i głębokie, białe żleby, gdzieś niedaleko pokryte kępami mchów oraz głęboka kotlina umacnia jeszcze wrażenie wyobcowania człowieka w tym powietrznym żywiole. Żeby wznieść się wyżej trzeba znaleźć komin, to trudne, ponieważ wszystkie lokalne miejsca termiczne upstrzone są kolorowymi czaszami krążących w nich parolotni. Wykonuję okrążenia, starając się znaleźć środek głównego nurtu. Niestety komin jest bardzo wąski i postrzępiony przez wiatr. Męcę się dość długo, ale zyskuję na wysokości i mogę opuścić to niegościnnie miejsce.

Mijam idące z naprzeciwka parolotnie, niektóre ładnie trzymają się lewej strony, ale inne lecą na kursie kolizyjnym. W pewnej chwili widzę jak z przeciwka lecą na mnie dwa glajty, których piloci nie mają najmniejszego zamiaru uwzględnić mojego pierwszeństwa. Już zdecydowałem się przejść pomiędzy nimi, gdy spostrzegam, że pozostawioną przez nie lukę wypełnia charakterystyczna czasza Blue Angela - Krzysiek!!! Dla mnie nie ma już miejsca. Nie wytrzymuję, ciągnę na całego za lewą sterówkę i wykonuję pół zwiłki dziwacznej spirali z małą klapą na końcu. Udało się! Z ziemi musiało to zapewne fantastycznie wyglądać. Teraz staram się jeszcze bardziej uważać na takie „lotne trójki”.

Wtem zauważam tuż nad przepaścią, zawieszoną na krzakach niebieską parolotnię. Kilku ludzi przytrzymuje pilota i próbuje ściągnąć czaszę na drogę. Domyślam się, że pilot uderzył o barierkę na drodze i tam się zatrzymał, gdyby zaczepił o nią uprzęż, mogłoby się to skończyć tragicznie. Wreszcie czuję się znużony i postanawiam zakończyć latanie. Kieruję się w stronę Siemonzo i lądowiska, łąki o szerokości około 30 metrów i długości około 100 metrów. Ustawiam się w kolejce za parolotniami będącymi już na podejściu i wytracam nadmiar wysokości, ciągnąc małe klapy. Przed przyziemieniem odpuszczam je i łagodnie ląduję. Fajnie jest być na ziemi.

Dołomity. Wiesław Bielak i Wacław Kuzło

Fot. własna

spiralny obrót, który może się skończyć na ziemi, jeżeli natychmiast nie zareaguję.

Czegoś takiego jeszcze nie przerabiałem; kilka komór zwiniętych - to rozumiem, niech będzie 1/3, a nawet pół skrzydła, ale kłapa na prawie całe skrzydło?

Po chwili z radością spostrzegam, że skrzydło zaczyna się wypełniać. Wtem - nowe niebezpieczeństwo: czasza gwałtownie wyskakuje do przodu, można w nią wpaść, a wtedy... koniec - małe światełko w długim, czarnym tunelu. Przyhamowuję ją i wytrępuję pozostałość klapy. Jest dobrze. Rozglądam się na boki i wypatruję sprawcy mojej zabawy. Już z daleka macha w pojedynczym geście. Wyciągam prawą rękę z wyciągniętym do góry kciukiem - OK! Cała akcja trwa zaledwie kilka sekund, ale emocji wystarcza za cały lot, nie co dzień się przecież zdarza, że chcą cię rozjechać... i to w powietrzu. Odlatuję nad Siemonzo i wypatruję placu przy lądowisku. Nagle, przez radio słyszę prośbę z dołu, żebym jak najszybciej lądował, rozglądam się wokół siebie i badam wzrokiem chmury. Po wylądowaniu okazało się, że jeden z „naszych” złamał rękę i musimy jak najszybciej pojechać do szpitala.

Powrót

Po siedmiu dniach latania przychodzi nieuchronnie czas odjazdu. Każdy z nas wylatał już po kilka, kilkanaście godzin. Ustanowiliśmy swoje grupowe rekordy - Krzysiek Krochmal wykonał lot, który trwał ponad 4 godziny i 40 minut. Uzyskaliśmy przewyższenia w granicach 400-700 metrów (1100-1500 nad poziom lądowiska). Piotrek Jaje w locie, który się jednak tak niefortunnie zakończył (złamana ręka), zdobył odznakę „Brązowego Orła” - pierwszą, oficjalną w Klubie. W sumie możemy być zadowoleni.

Czeka nas jeszcze długa podróż, tym razem do domu. Ciao!

Wiesław Bielak

COL DI SERAI

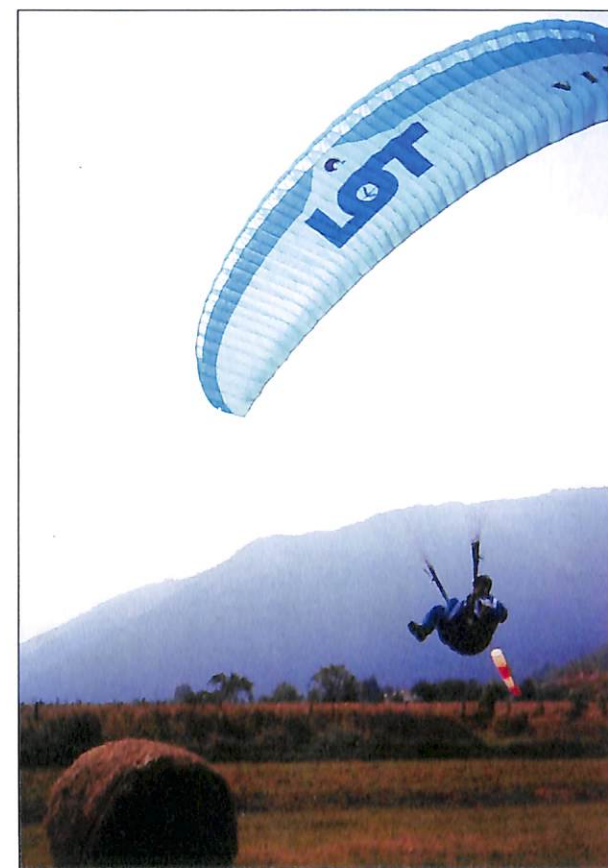
Dzisiaj jedziemy na Col Di Serai, 9 kilometrów serpentyn pod górę i jesteśmy na startowisku dla parolotni, 740 metrów nad poziom lądowiska (200 metrów wyżej niż wczoraj).

Startuję jako jeden z pierwszych, słońce operuje coraz mocniej, wygrzewając skały, od których odrywa się coraz więcej kominów - są coraz szersze i mocniejsze. Na większych wysokościach robi się chłodno, marzną ręce - więc schodzę niżej, gdy nagle wpadam w wyjątkowo silne noszenie.

Przez chwilę wiszę na jednej taśmie, uczucie niesamowite - jakby ogromna ręka ciągnęła mnie z jednej strony w górę. Sterówki na chwilę stają się niesłyszalne twarde. To już nie linki, ale stalowe, sztywne pręty, na których pęd powietrza wygrywa jak na strunach. Czasza próbuje uciec w górę i obrócić się. Po locie sprawdziłem na wariometrze swoje największe wznoszenie w tym locie: ponad 4,5 m/s - niezła jazda!

Tymczasem rozglądam się po okolicy, jedna chwila... znów mam spore kłopoty.

Jakiś lotniarz przelatuje tak blisko, że rotor jego lotni uderza w moją czaszę, zwiłając sporą jej część w dół. Czuję brak oporu na sterówkach i widzę obok siebie luźno zwisające linki, tuż nad moją głową szarpie się kawałek szmaty. Patrzę z niedowierzaniem w górę... Lecę (!!) na kilku zewnętrznych komorach lewego płata, pozostała część furkocze objając mi się o kask, wariometr wyje jak oszalał sygnalizując, że ostro spadam w dół. Już zaczął się

Zawody na celność lądowania na walcu z sianem. Trafił? Nie trafił? Trafił!

Fot. własna

Ruszajmy się

Sport Akademicki

ANDRZEJKI W AZS

Uścisk dłoni kapitanów drużyn.
Agnieszka Szpunar (UZD) i JM Rektor prof. T. Markowski
Fot. A. Misiakiewicz

Rektor tym razem górą.

Fot. A. Misiakiewicz

W dniu 24 listopada 1999 r., w hali sportowej Politechniki Rzeszowskiej rozegrany został „MECZ TYSIĄCLECIA” w siatkówce z okazji Andrzejek '99. Na przeciwko siebie stanęły zespoły Kadry Naukowej Politechniki Rzeszowskiej, na czele z JM Rektorem - prof. Tadeuszem Markowskim i siatkarek Klubu Uczelnianego AZS PRz. Przed rozpoczęciem meczu odbyła się prezentacja zawodniczek i zawodników oraz wymiana upominków. Andrzejkowy mecz miał być w założeniach zabawą, jednak zwyciężył duch sportowy i już od pierwszych piłek rozgrywka była bardzo zacięta i emocjonująca. Pierwszego seta gładko wygrały siatkarki AZS –u 25:7. W drugim i trzecim secie Kadra znacznie „odmłodziła” skład, zwyciężając kolejno: 25:14 i 25:11. W czwartym secie od początku rozgorzała zacięta walka o każdą piłkę. Dziewczyny mimo dużej przewagi (18:10) uległy w końcówce 22:25, przegrywając tym samym całe spotkanie w stosunku 1:3. „Druga część meczu została rozegrana” w sali dyskotekowej DS Ikar, gdzie przy kufelku piwa i dyskretnej muzyce uczestnicy jeszcze raz przeżywali ten niecodzienny mecz, umawiając się już na rewanż.

Stanisław Kołodziej

Zespoły po zakończonym meczu.

Fot. M. Misiakiewicz

Autorzy tekstów:

mgr inż. Wiesław Bielak
Katedra Mechaniki Konstrukcji

dr Krystyna Chłędowska
Katedra Fizyki

mgr Joanna Chrzęszcz
Sekcja ds. Współpracy z Zagranicą

dr inż. Ewa Dziuban
Zakład Metrologii i Systemów Pomiarowych

mgr Joanna Dubiel-Rysz
Biuro Rektora

mgr inż. Jerzy Gajdek
Zakład Geodezji

dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz
Kierownik Zakładu Ciepłownictwa
i Klimatyzacji

dr hab. Kazimierz Jaremczuk, prof. PRz
Kierownik Zakładu Przedsiębiorczości
i Zarządzania

dr hab. inż. Jan Kalembski, prof. PRz
Katedra Chemii Nieorganicznej
i Analitycznej

dr inż. Jadwiga Kaleta
Katedra Oczyszczania
i Ochrony Wód

mgr Stanisław Kołodziej
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

prof. dr hab. Stanisław Kopacz
Kierownik Katedry Chemii
Nieorganicznej i Analitycznej

mgr inż. Antoni Krupa
Zakład Zaopatrzenia w Wodę
i Odprowadzania Ścieków

dr hab. inż. Kazimierz LEJDA, prof. PRz
Kierownik Zakładu Pojazdów Samochodowych
i Silników Spalinowych

dr hab. inż. Witold Niemiec, prof. PRz
Zakład Inżynierii i Chemii Środowiska

mgr Marta Olejnik
Główny Specjalista ds. Organizacji
Sekretarz Rektora

dr hab. inż. Jerzy Polencki, prof. PRz
Prorektor ds. Nauczania

dr hab. inż. Janusz Rak, prof. PRz
Kierownik Zakładu Zaopatrzenia w Wodę
i Odprowadzania Ścieków

Rafał Rojowski
Student IV BD

dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz
Prorektor ds. Ogólnych

dr hab. inż. Feliks Stachowicz, prof. PRz
Dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa

mgr inż. Wojciech Szymborski
Zakład Inżynierii i Chemii Środowiska

mgr inż. Bronisław Świder
Kierownik Samodzielnej Sekcji
Rozwoju Kadry Naukowej

mgr Anna Worosz
Biuro Rektora

Monika Wójcik
Studentka II FD

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny:

Joanna Dubiel-Rysz
Ewa Dziuban
Cecylia Heneczowska
Jadwiga Kaleta
Marta Olejnik
(redaktor naczelny)
Jarosław Sęp
Hanna Sommer
Bronisław Świder

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska
ul. W. Pola 2, bud. A
pok. 105, 85-412-60

Wydawca

Politechnika Rzeszowska
im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów, ul. W. Pola 2

Druk

ZP TECHGRAF
Łańcut, Podzwierzyńiec 25
Redakcja zastrzega sobie prawo
skręcania i opracowywania artykułów
oraz zmiany ich tytułów

Nakład: 600 egz

Cena: 1,50 zł